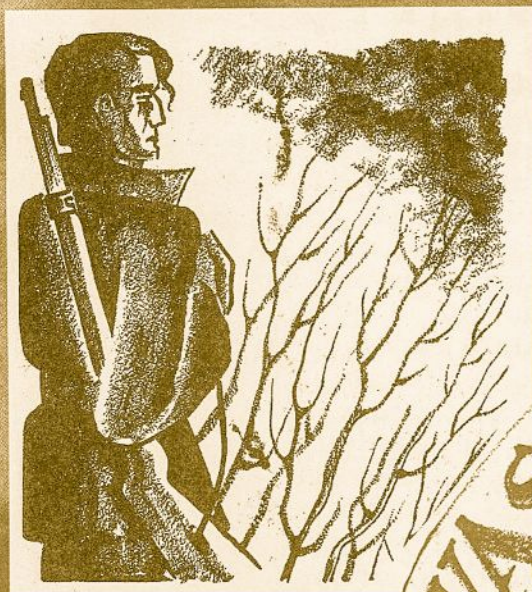

1

2

IASARIO 16

SKAUTU AIDAS

Nr 1

1970

SAUSIS - 1970 - JANUARY

OFICIALUS LIETUVIŲ SKAUTŲ SĄJUNGOS ORGANAS

Isteigtas 1923.III.15 Šiauliuose, Lietuvoje

Leidžia LSS Tarybos Pirmija

Prenumerata - metams \$4.00, pusei metų - \$2.50, paskiras nr. - 50c.

Garbės prenumerata - \$10.00, garbės leidėjo prenumerata - \$25.00

SKAUTU AIDAS - The Scouts Echo

A Lithuanian youth Magazine, published monthly except July and August by The Lithuanian Scouts Association. Not for profit Illinois Corporation.

o Subscription \$4.00 yearly, \$2.50 half-yearly, single copy 50c.

o Address: SKAUTU AIDAS,
7418 So. Claremont Ave.,
Chicago, Illinois 60636

o Editor in Chief and Managing Editor
Juozas Toliušis (same address)

o Office of Publication: ViVi Printing,
4346 So. Western Ave.

Chicago, Illinois 60609 - Tel. 254-1122

o Second Class postage paid at Chicago, Illinois.

● Vyr. redaktorius: s. J. Toliušis
7418 So. Claremont Ave.
Chicago, ILL. 60636

● Pavaduotojai: v.s. A. Namikienė, s. B. Vosylis

● Techninis redaktorius: v.s. V. Vijeikis

● Redakcine kolegija: vyr. sk. I. Šerelienė, v.s. J. Vaišnys, S.J., s. B. Vindašienė

● Administratorius: s. A. Orentas, 6840 So. Campbell Ave., Chicago, ILL. 60629

● Redakcijos nariai kitur:
s. B. Kidolienė - New York
s. J. Starėnas - Holden
v.s. B. Žalys - Australija

REDAKTORIAUS PARAŠTĖ

Mielos sesės - broliai,
pirmasis šių metų Skautų Aido numeris atskrenda pas jus jau iš Chicago. Dėl redakcijos ir administracijos pasikeitimo ir suprantamų persikėlimo priežasčių dar neturime platesnio spaudos talkininkų nei platinimų tinklo. Tačiau redakcijoje darbas jau vyksta: į redakcijos kolegiją įsijungė keletas nuolatinių bendradarbių, kurie ves įvairius žurnalo skyrius ar sritis. Naujoji administracija susitvarkė ir pasiruošė.

Šia proga redaktorius kviečia:

● Užsisakykite Skautų Aidą 1970 metams, paraginkite ir kitus brolius-sėses bei asmenis, kurie domisi lietuviškąja skautybe,

● Parašykite savo pageidavimus, nuomones. Jei turite aktualių klausimų, bandysime juos atsakyti S. Aido skiltyse.

Norisi pakartoti ir keletą techninių smulkmenų:

1. Rašiniai, piešiniai ir panaši medžiaga rašoma tik vienoje lapo pusėje. Nėra būtina rašyti mašinėle, bet prašoma palikti tarp eilučių tarpus rašiniams taisyti. Mašinėle rašytuose straipsniuose paliekama "double space".

2. Piešiniai pageidaujami juodo tušo ant balto popieriaus.

3. Nuotraukų parašai rašytini ant atskiro lapelio, priklijuojant juos apačioje nuotraukos. Jeigu nuotraukos pageidaujamos grąžinti, prašome tai paminėti ir pridėti savo adresą.

4. Dar nėra tiksliai žinoma, kada S. Aido numeriai išeis - mėnesio pradžioje ar viduryje, tad viską aprašykite tuoj po įvykio ir siųskite redakcijai. Tikimės, jog išibėgėjus, Skautų Aidas išeis pastoviomis datomis (10 numerių per metus). Nelaukite, kol susikraus daug medžiagos; labai norime ir atskirų žinučių, piešinėlių, juokų etc., nesvarbu, kokie trumpi ar maži jie būtų.

Budžiu!

s. Juozas Toliušis

Visa medžiaga siunčiama redaktoriaus adresu, o prenumeratos, ekspedicijos, adresų pakeitimo reikalais kreipiamasi į Skautų Aido administratorių.

APIE OLIMPINĖS UGNIES NEŠĖJUS

Ar yra tekę stebėti televizijos ekrane arba tikrovėje tarptautinę sporto olimpiadą?

Vienas iš įdomiausių šio sportinio sąskrydžio tarpinių yra olimpinio žibinto tradicija. Ugnis šios šventės aukurai, uždegta Graikijos Olimpo kalne, yra nešama estafetės būdu daugybės sportininkų per keletą ar net kelių valstybių, kol, pagaliau, paskutinis estafetininkas, įbėgęs į stadioną, uždega olimpiados aukurą.

Pakeliui nepaprastą estafetę lydi didžiausi būriai spaudos, radijo ir televizijos reporterių, sporto bičiulių ir smalsuolių minios, o seka – visas pasaulis.

Pasakojama, kad priešpaskutinės olimpiados metu vienas fakelo nešėjas bėgdamas paslydęs šalikėlis žvyre, griuvęs ir susilaužęs alkūnę. Tačiau dėl šios nelaimės olimpinė estafetė nesustojo, nes nepažįstamųjų smalsuolių tarpe atsirado sanitaras, kuris tuoj suteikė pirmąją pagalbą, ir žibintas vėl lėkė.

Tokioje estafetėje yra ir lietuviškoji skautybė su NEATSKIRIAMU palydovu – Skautų Aidu. Nuo 1923 metų jis irgi nukeliavęs jau tolimą kelią: Šiauliai, Kaunas, Detmold, Toronto, Oakville... Naujasis tarpsnis – Chicago. Nepaskutinis dar, nes mūsų tikslas – parnešti skautiškąsias liepsnas atgal į tėviškę.

* * *

Ateities vieškelis nežinomas, bet ryžtamės į jį sudarbinga nuotaika ir skautiško nuotykių smalsumu: kažkur rytdienos takuose mūsų laukia būsimųjų stovyklų dainos, Kaziuko mugių klegesys, sąskrydžiai, šventės, iškylių ruoša, nuolatinės sueigos ir t.t. Visa reikės išgyventi ir aidu atkartoti šiuose baltuose puslapiuose.

Pirmasis penkdešimtmetis įrodė, kad lietuviškoji skautybė nesensta, nors dabar vienu kartu skautaujame net trimis kartomis; į generacijų tarpeklių neįstiegi nei lietuviškosios skautybės veteranai nei išeivijoje išaugusi naujoji karta. Magiškas įkūrėjo posakis, jog "skautybė yra gyvenimo būdas", išvedė mus pro visas kiaurymes, ir šiandien galime šį nepaprastą receptą įsidėti į savo dvasinių vertybių vaisinėlę. Užtikriname: jis tinka nuo visų ligų!

Bandysime, kad šis generacijų spektras ir toliau atsispindėtų Skautų Aide, kad mūsų didžiosios šeimos pulsų plaktų visi jo puslapiai. O juk lietuviškos skautybės širdis tiksi plačiausiu arterijų margumu. Vienas skautas

v.s. Antanas Saulaitis
Skautų Aido redaktorius 1964–1970

vytis pernykščiame Dainavos suvažiavime pasakė: "Ar neuostabus mūsų skautiškasis gyvenimas? Omahos broliai ruošiasi sumontuoti džypą, torontiškiai ir Clevelandas atkuria liaudies instrumentų muziką, Atlanto pakraštys pamėgo sportą. Los Angeles vikruoliai trankosi po San Bernardino kalnus, Australija išmoko stovyklose nekurti laužo, Anglija dviračiais ir motociklais lekia į sueigas, Vokietija šoka lenciūgėlių, Chicago sutraukia tūkstantines minias į Kaziuko Mugę, jūreiviai vingiuoja plačiomis upėmis net per tris valstijas..."

Šiuo gražiuoju nuotykių keliu mes einame į naująjį rytą. Budėkime – ateitis vėl moja mums!

Skautų Aido Redakcija

Į SKAUTŲ AIDĄ KVIEČIAME VISUS - NUO JAUNIAUSIO IKI VYRIAUSIO. KIEKVIENO KŪRYBA YRA BRANGI IR LABAI LAUKIAMA, KIEKVIENO ĮNAŠAS PRATURTINS MŪSŲ PATIRTĮ, SUTEIKS DAUG SKAUTIŠKO DŽIAUGSMO, UŽDEGS VERŽLIEMS DARBAMS. STOKIME VISI Į TALKĄ, NES ESTAFETĖ NEGALI NUTRŪKTI; DIDYSIS BADEN POWELLIO ŽAIDIMAS JUK PAČIAME ĮKARŠTYJE!

Kiek tautų, tiek gėlių

VASARIO 22-JĄ VĖL
SUSIMĄSTOME

"Matau netrūkstančio siūlo gija, kuri sujungs viso pasaulio skautišką jaunimą į stiprų, neatrیشamą mazgą." Taip kalbėjo Amerikos skaučių įkūrėją Juliet Low. Atrodo, kad ši didžiulį seserišką mazgą galėtume palyginti su gėlynu, kuriame žydi įvairiaspalvės gėlės, pasipuošusios tautinėmis spalvomis. Kiek tautų, tiek gėlių – kiekviena kitaip auga, vystosi, savų papročių syvais misdama.

Vasario 22-sios, Mąstymo Dienos proga miela pavaikšioti po tą skautišką gėlyną, pasirinkti gražiausią papročio gėlių.

Anglų skautės Susimąstymo Dienos proga ieško draugiškumo ryšių visame pasaulyje laišku pagalba. Mūsų atveju, gal kur nors Australijoje arba Brazilijoje sesė Gailutė ar Aldona mielai susilauktų laiško iš lietuviškos Amerikos. Belgų skaučių papročiu, tą dieną kuriamos naujos pažintys ar suartėjama su nepažįstamomis sesėmis sueigose, mokyklose, darbovietėje. Amerikoje praktikuojama mate-

Prisimename Pasaulio Skaučių Šefę lady Baden-Powell
kurios gimtadienis vasario 22 d.

rialinė pagalba mažesnėms tautoms.

Anglės skautės, susirinkusios Mąstymo Dienos proga, kiekviena pasirenka kurią nors tautą ir, sustojusios ratu, viena nuokitos žiebia žvakutę, išstardamos tostautos vardą, pav.: "Degu žią žvakutę Šveicarijos (skaučių) vardul!" Kai tamsiame kambary suliepsnoja visos žvakės, dainuojamos minėtų tautų mokamos dainos. Vėliau visos dalyvės valandėlei susikaupia, jungdamosios mintimis su

tų tautų sesėmis. Lietuvaitei skautėi šis paprotys sudarytų galimybę prisiminti pavergtųjų tautų jaunimą.

Nors pagrinde gal tik simboliškai, šie Mąstymo Dienos papročiai gyvai parodo, jog laisvajame pasaulyje geros valios gija nenutrūks, kol mazgą riš seseriškos rankos. Mums tuo atveju plačiausios galimybės, pasiunčiant tėvynėje likusioms ar čia vargo, nelaimės prislėgtoms sesėms nors mažytę skautišką dovanėlę.

BUVUSIEJI

TRYŠ

DIDIEJI

v.s. Vladas Vijeikis,
Lietuvių Skautų Brolijos Vyr. Skautininkas

v.s. Malvina Jonikienė,
Lietuvių Skaučių Sesių Vyr. Skautininkė

v.s. Eugenijus Vilkas,
Akademinio Skautų S. Valdybos Pirmininkas

PASISAKO TRYŠ NAUJI DIDIEJI

PERDUOTI JAUNIESIEMS MEILĘ LIETUVAI

Žengiant į Naujus - 1970 - metus, ateina nauji skautų vadovai. Esu vienas iš jų ir dėkoju visiems vadovams už pareikštą pasitikėjimą man, pavedant eiti LSB Vyr. Skautininko pareigas.

Nepažadu nuversti kalnų, bet bandysiu atlikti tiek, kiek tiktai galima. Prašysiu visų paramos ir su jūsų pagalba tikiu atsiekti gražių rezultatų.

Rūpindamasis skautybės ateities sėkmingų veikimu, aš skirsiu daug dėmesio šioje kadencijoje į jaunųjų vadovų paruošimą ir esamųjų tolimesni tobulinimąsi.

Kviečiu visus į talką mūsų jauniešiams, nes nuo jų priklausys mūsų Lietuvių Skautų ateitis, o taip pat ir meilė Lietuvai, kaip mes ją pajėgsime jiems perduoti.

Palaikysiu artimus ryšius su vadovais ir vienetais, kad mūsų darbas būtų kuo našesnis ir atneštų geriausių rezultatų.

Dar kartą kviečiu visus į talką, kad bendromis jėgomis ir toliau judintume mūsų skautišką organizaciją naujiems darbams.

v.s. Petras Molis,
LSB Vyriausias Skautininkas

PAŽINTI LAIMĖJIMUS, SUPRASTI NUSIVILIMUS

Perimdama Seserijos Vyriausios Skautininkės pareigas, noriu Jums padėkoti už pareikštą pasitikėjimą ir pažadėtą talką.

Be tų pasitikėjimo žodžių, vargu ar galėčiau net drįsti pradėti šį darbą.

Seserijos Vadijos vienas iš didesnių siekimų bus kiek galima artimiau susipažinti su kiekviena iš Jūsų, sužinoti apie Jūsų vadovaujamos vietovės ar vieneto tikslus, laimėjimus bei nusivylimus. Tikiuosi, kad drauge mes rasime kelią mūsų tikslams atsiekti. Seseriškai dirbdamos, pažinsime gražiąją Seserijos šeimą, pagyvensime bei sustiprinsime mūsų veikimą, kad taptumėm pavyzdingomis lietuvaitėmis.

Tad, Mielos Sesės, kviečiu Jus į bendrą Seserijos darbą.

s. Lilė Milukienė,
LSS-jos Vyriausia Skautininkė

JUNGTI VISAS JĖGAS ŠIŲ DIENŲ JAUNIMUI

Konstruktyviom mintim ir darbais prisidėti prie LSS plėtotės, stengiantis gilinti pasikeitimą nuomonėmis, gerinti ryšius, spaudą.

Stiprinti Sąjungos visuomenišką paspirtį ir finansinius pagrindus.

Jungti visas jėgas lietuviškos skautijos tobulinimui, idant ji darytusi pajėgesnė, ypač kreipiant dėmesį į vadovų naudojamų priemonių gerinimą.

s. fil. Liūtas Grinius,
ASS Valdybos Pirmininkas

GYVENAME SU ŠIMTMEČIU LIETUVA • LAISVA IR PAVERGTAJA

VASARIO 16-sios MISIJA

Nuo anų dienų, kai Vasario 16-tąją minėdavome nepr. Lietuvoje, praėjo visas trisdešimtmetis. Daug kas pasikeitė: skirtinga šios dienos ceremonija, kalbos kitos rūšies sakomos, o mes patys jau palinkome. Nevisada dabar bespėjame koja kojoni su jaunimu... Nevisada ir mūsų pokalbis sutinka, nes laikas diktuoja naujas mintis, lietuvišką rikiuotę perima tėvynės visai nematęs atžalynas; gi vyresnieji tampame kantriais (o kartais ir nekantriais) stebėtojais.

Bet amžius turi savo privalumus ir įpareigojimus. Esame tokie seni, kokiais jaučiamės savo dvasioje... Kad formos kinta - gerai, reiškia - gyvename; kitu atveju žengtume atgal. Tačiau forma nėra pagrindinis dalykas, nors ji šiais laikais ir iškelta į svarbiausią vietą. Ateities lietuvybei išei-vijoje išlaikyti svarbu, kad būtų gyvas lietuviška-sis simbolis. Ir Vasario 16-toji šiandien mums yra svarbiausias simbolis: ji mums yra malda, akstinas ateities darbui, užsispyrimas jaunojoje kar-toje įdiegti lietuvišką pėdsaką, praeities - ateit-ties ryšys dabartyje.

Jeigu šį simbolį atmestume, ar bebūtų prasmė dirbti, žaisti, eikvoti laiką kai kurių vadinamoms beprasmėškoms skautų išdaigoms?

Vasario 16-toji mus vyresniusius įpareigoja: nors ir išblaškyti plačiame pasaulyje, esame lie-tuviai su misija. Džiaugiuosi, kad dauguma mūsų sąjungos vyresniųjų narių šią misiją atlieka. At-lieka ją netik šį mėnesį, bet per visus metus, va-dovaudami vienetais, ruošdami sporto šventes, lakstydami su vaikais po miškus, dainuodami "ara-biškas" dainas. Kiekvieno jauno lietuviško būrio sutelkimu krūvon simboliškai užakcentuojame Šešio-liktoją. Jeigu šį darbą su ryžtu tęsime ir toliau, Šešioliktosios misiją būsime atlikę.

S. J.S., pensininkas,
New York

Šio Skautų Aido viršelį yra skirtas Dangumi virš miestų skrieja Vytis. Tai senas Lietuvos valstybės ženklas, kuris pranašauja netolimą Lietuvos atsikėlimą. Mes visados nešiojam jo vaizdą savo širdyse ir tvirtai tikime sulaukti naujos Vasario 16 dienos.

Bet neužteko 1918 m. vasario 16 dieną tik paskelbti Lietuvos norą būti nepriklausoma. Reikėjo šį troškimą paremti kraujo auka. Daug savanorių už tai paguldė savo gyvybes. Jiems atminti Sirvintuose, kur vyko stiprios kovos buvo pasatytas paminklas. Jame simbolingai pavaizduota Lietuva priglaudžianti mirštantį karį.

Lietuvos laisvei užtemus į nelygią kovą stėjo partizanas. Jis neklausė ar priešų daug ar jie galingi. Jis tik klausė: kur jie? Partizanų testamentas įpareigoja ir mus kovoti dėl Lietuvos laisvės, kad vėl išauštų šviesi Vasario 16 diena.

Vasario 16-ji yra mūsų Lietuvos didžiausia šventė. Tą dieną lietuviai atgavo laisvę. Ir ši diena man atneša daug džiaugsmo, nes aš esu lietuvis. Man yra smagu dalyvauti Vasario 16-tos minėjimuose. Visi žmonės nori turėti laisvę, taip pat ir mes lietuviai. Ir aš kiekvienais metais prašau Dievulio, kad Lietuva vėl būtų laisva.

Dainius Vidžiūnas
Nemuno Laivo Bebras

VASARIO ŠEŠIOLIKTA

Prieš daug šimtų metų Lietuva buvo didelė ir galinga. Tada Lietuvoje gyveno ir ją valdė narsūs vyrai. Aš nežinau kas atsitiko, bet rusai užėmė Lietuvą ir ją ilgai valdė. Lietuviams rusai nepatiko. Tada Lietuvoje vėl buvo daug labai narsių vyrų. Jie rusus iš Lietuvos išvarė. Lietuvą padarė vėl laisvą. 1918 m. vasario 16 dieną tie narsūs vyrai pasakė visiems kraštams, kad Lietuva yra vėl laisva.

Šiandien Lietuvoje ir vėl yra rusai. Jų yra labai, labai daug. Lietuvai vėl reikia labai, labai daug ir labai, labai stiprių vyrų. Mes bebrai užaugsimės patys stipriausi ir patys narsiausi vyrai. Mes Lietuvą padarysime vėl laisvą ir tada ją labai saugosime.

bebriukas Linas Kunstmanas

AŠ - LIETUVAITĖ!

Prieš maždaug 50 metų tauta atgimė. 1918 metais, Vasario 16 dieną nauja šalis - Lietuva - atgavo savo nepriklausomybę. Ji nebuvo didelė valstybė, bet su žmonių pasiryžimu, Lietuva augo ir bujojo. Jos žmonės buvo tvirti ir sunkiai dirbo dėl krašto gerovės.

Bet laikai keitėsi: Hitleris pradėjo savo žygį prieš Europą ir Rusija užėmė Lietuvą. Vokiečiai grįžo prie Baltijos ir nugalėjo rusus. Karų nuvarginta lietuvių tauta negalėjo išsilaikyti ir rusai ją vėl užėmė. Po 20 metų laisvės, Lietuva pasidarė Rusijos dalimi.

Dabar, kai aš galvoju apie Vasario 16 dieną ir jos prasmę, aš prisimenu lietuvių atkaklumą ir jų užsispyrimą išlaikyti Lietuvą laisvą, kalbą ir papročius perduoti savo vaikams. Aš jaučiuos išdidi, kad mano seneliai ir tėvai padėjo suvienyti Lietuvą ir didžiuojuos, kad ir aš - lietuvaitė.

ps. A. Griniūtė

LSS Palangos tuntas - Los Angeles,
Kalifornijoje

Mano senelis jaunas būdamas padėjo Lietuvai atgauti laisvę. Jis net buvo sužeistas. Dabar jis yra miręs ir aš jį nedaug prisimenu. Lietuvos nesu matęs, bet kai užaugsiu ir jai jai reikės pagalbos, aš kaip ir mano senelis, kovosiu už jos laisvę.

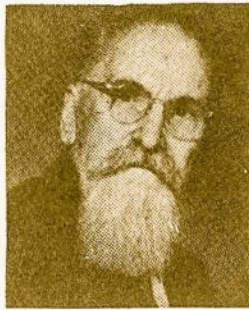
Linas Kutas

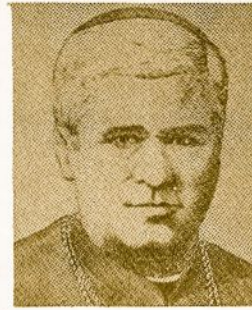
K. Donelaitis

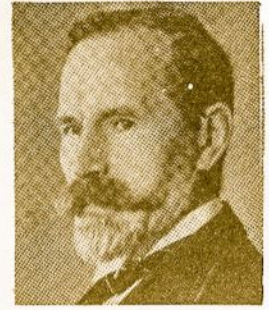
S. Darius

A. Varnas

A. Baranauskas

A. Smetona

SAUSIS

Ankstyvasis romėnų kalendorius turėjo tik 10 mėnesių: sausio ir vasario anuomet nebūta. Šie du žiemos mėnesiai buvo įvesti senosios Romos valdovo Numos Pompilijaus 7-me amžiuje pr. Kr. Pirmajam mėnesiui buvo duotas romėnų dviejų veidų dievo Januario var-das.

O iš kur gavo pavadinimą mūsų lietuviška-sis sausis? Gal dėl to, kad šis viduržiemio mėnuo sausas girgždančiu sniegu, sausu šal-tu oru, o gal ir todėl, kad dar vasarą sukrau-tosios ūkininko gėrybės pradėdavo mažėti, kad reikėdavo truputį suveržti diržus, "sau-siau" valgyti ligi sekančiojo derliaus. Kaip ten bebūtų, sausis gausus lietuviško gyvenimo datomis, margas mūsų skautijos praeitimi.

Štai, jau pirmąją šio mėnesio dieną Laz-dynėlių kaime, anuometinėje Gumbinės para-pijoje gimė Kristijonas Donelaitis, parašęs epochinę aprašomąją poemą "Metai". Tą pa-čią sausio pirmą, tik 165 metais vėliau (1789) Joniškyje gimė dailininkas Adomas Varnas. Mūsų veteranas dailininkas, šiuo metu gyve-nas Chicagoje, šalia tapybos yra sukūres dau-gybę projektų lietuviškiems pašto ženklams, pirmuosius banknotinių litų projektus, o taip pat nufotografavęs per 2000 Lietuvos pakelių kryžių.

Sausio 8 d. Rubiškėje, Tauragės apskrityje, gimė Steponas Darius, kuris vėliau su la-kūnu Stasiu Girėnu išgarsino Lietuvos vardą visame pasaulyje, 1933 metais maža Lituani-ca perskridę Atlantą. Nevienas brolijos vie-netas yra pasivadinęs didvyrių ar jų lėktuvo vardu. Įdomiu sutapimu, sausio 18 d., yra švenčiamos Darių vardinės.

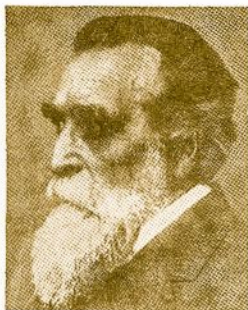
O kas iš mūsų nežino Anykščių šilelio, kurį to paties vardo poemoje apdainavo aukš-taičių vyskupas Antanas Baranauskas. Darbš-tusis Seinų vyskupas yra gimęs sausio 17 d. (1835) tuose pačiuose savo apdainuotuose Anykščiuose. Šia proga įdomu prisiminti vie-ną vyskupo Baranausko gyvenimo etapą: šven-tojo Rašto vertimą į lietuvių kalbą. Ši darbą buvo užsimojęs atlikti per dvejus metus. Per keliolika mėnesių jis suskubo išversti beveik visą Senąją Įstatymą, viso 1528 rankraščio pus-lapius, tačiau 1902 metų lapkrityje, dar įra-šęs sakinį "... padarė, jog man niekas nebesi-seka", pajuto priepuolį ir mirė.

Sausyje yra gimęs (1894.I.6) ir kitas mūsų žymus rašytojas, poetas ir dramaturgas Vin-cas Mykolaitis, mums geriau žinomas Putino slapyvardžiu. Jo garsusis romanas "Altorių šešėly" 1956 metais Lietuvoje išleistas jau penktąja laida.

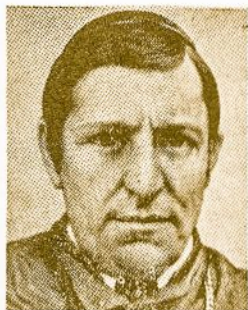
Gi kai jau kalbame apie spaudą, verta pa-minėti, kad pirmasis lietuviškas laikraštis irgi pasirodė sausio mėnesį. Tai 1832 m. Tilžėje pradėtas leisti pastovus leidinikas "Nusidawi-mai apie Ewangėlios Prasiptatinimą tarp Žydų ir Pagonų", užsidaręs I-mo pasaulinio karo metu. Gražus amželis - virš 80 metų!

1923 m. sausio 15 d. lietuviai sukilėliai užėmė Klaipėdą. Klaipėdos kraštas, arba kaip anais laikais jį vadino - Mažoji Lietuva, septynis šimtmečius vokiečių okupuotas, buvo vėl prijungtas prie Lietuvos. Klaipėdos atva-davime dalyvavo ir nemažai mūsų brolių skautų.

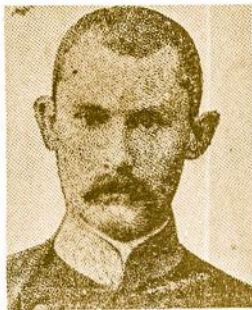
Sausis įdomus ir keliomis skautiškėmis da-tomis, kurių pirmoji tai 1946-jų penkioliktoji, kada antrąjo pasaulinio pokario išėivijoje, Det-molde, buvo atgaivintas Skautų Aidas, uždary-tas dar 1940 metais sovietams okupavus Lie-tuvą. Išėiviškojo Skautų Aido leidėjas buvo v.

J. Basanavičius

M. Valančius

P. Vaičaitis

A. Stulginskis

A. Juozapavičius

s. V. Čepas, o redakcine komisiją sudarė ps. A. Krausas, s. R. Giedraitis ir ps. F. Prekeris.

Tolimesnės praeities kelyje prisimintina pirmasis lietuvių skautų vyčių sąskrydis, įvykęs 1931 m. sausio pirmomis dienomis laikinojoje sostinėje. Sąskrydis buvo sušauktas tuo pačiu laiku Kaune vykusio skautų vadų bei veikėjų suvažiavimo proga.

Šį mėnesį liūdime ir prisimename prezidentą ir LSS šefą Antaną Smetoną, 1944 m. sausio 9 d. gaisro metu tragiškai žuvusį Clevelande, JAV. Mūsų prezidentas, kurio veikla buvo susijusi su visais žymesniais Lietuvos valstybės ir mūsų skautų įvykiais, palaidotas Clevelando kapinių mauzoliejuje.

VASARIS

Lietuviškasis vasaris margas ir turtingas rašytojais, kultūrininkais, jis pagimdė mums net vyskupą ir prezidentą, bet virš visų šių sukakčių bei minėjimų iškyla Vasario Šešioliktoji. Šimet sukanka 52 metai, kaip minime Lietuvos nepriklausomybės atstatymo sukaktį. Turėtume vėl sau pasikartoti, kad svarbiausia nepr. akto dalis sako, jog Lietuvos Taryba skelbia ATSTATANTI nepriklausomą Lietuvos valstybę. Šiais žodžiais anuomet Vilniuje susirinkę 20 akto signatarų atstatė mūsų valstybingumo tradicijas, siekiančias 700 metų atgal ligi pirmo Lietuvos karaliaus Mindaugo. Neužmirškime!

Su nepriklausomybės data rišame ir dr. J. Basanavičių, kuris aną lemtingąjį šeštadienį

Tarybai pirmininkavo ir skaitė paskelbimo aktą. Didysis lietuvis mirė praslinkus devyneriems metams (1927), tą pačią vasario 16-ją savo numylėtame mieste – Vilniuje.

Tą pačią dieną minime dar ir kitas dvi lietuviškas sukaktis: 1922 m. įsteigtas Lietuvos universitetas, o 1801 m. vasario 16 yra gimęs Motiejus Valančius, Žemaičių vyskupas ir liaudies švietėjas.

Vasario antrąją Biržų apskritis mums davė dramaturgą Balį Sruogą (1896) ir poetą Bernardą Braždžionį (1907), o vasario 10-tą Suvalkija pagimdė poetą Praną Vaičaitį (1876), kurio gražųjį eilėraštį "Yra šalis, kur upės teka" neretai dar ir dabar deklamuojame. Šį vasarį taip pat minime 85-tą antrojo Lietuvos prezidento Aleks. Stulginskio gimtadienį (1885. II.26).

Nepr. aktu Lietuvai nepriklausomybės niekas negarantavo; ją reikėjo apginti savo sūnų aukščiausia auka – savo paties krauju. Ir 1919 metų vasario tryliktoji atžymėta pirmojo Lietuvos kariuomenės karininko A. Juozapavičiaus mirtimi dėl nepriklausomybės. Jis žuvo gindamas Alytų nuo bolševikų. Tarp kitko, karininko Juozapavičiaus gimtadienis taip pat yra vasario 13-tą!

Skautiškoje padangėje šį mėnesį prisimename dvi iškilesnes datas: vasario 22-rą ir 8-tą. Pirmoji yra pasaulio skaučių Mąstymo Diena, o antroji – Amerikos skautų įkūrimas. Čia vėl įdomu prisiminti, kad lordas Baden Powell ir jo žmona – abu gimę taip pat vasario 22-rą dieną. Gi Amerikos skautai šiais metais švenčia 60-sias savo įsikūrimo sukaktuves.

O pabaigai užtraukime II-sios Tautinės Stovyklos dainą "Atgimė tėvynė" ir pagerbime jos kūrėją, kompozitorių Bronių Jonušą, kuris šio mėnesio 27-tą švenčia savo 71-mą gimtadienį.

STOVYKLOS PRISIMINIMAI

IŠ KERNAVĖS TUNTO (Chicago)
RAŠINĖLIŲ KONKURSO

*Aš buvau kalbantis
liūtas*

Kai aš buvau stovykloje, pirmą savaitę kilo didelė audra. Lijo ir lijo. Tiek prilijo, kad vanduo pradėjo semtis į palapines. Mes užkėlėm visus savo daiktus ant lovų ir bėgome į virtuvę. Kai pasiekėm virtuvę, pradėjo lyti ledais. Lijo visą naktį todėl mes turėjome miegoti virtuvėje.

Kai aš atsikėliau, nežinojau, kodėl aš ne palapinėje miegu. Tada atsiminiau, kad lijo ir prisėmė palapines. Aš atsikėliau išmiegojus ir linksma. Tuoju apsilvilkau ir išėjau laukan. Nebelijo. Mūsų skiltininkė pasakė, kad bus daug darbo palapinėje, nes grindys buvo šlapios ir purvinos. Mes grindis plovėme, lovutes atgal nunešėme į palapinę ir papuošalus tvarkėme. Mūsų papuošalai buvo apdengti nuo lietaus, bet vistiek sušlapo ir iširo. Kai audra pasibaigė vistiek oras nebuvo gražus. Bet stovyklauti man patiko. Ypač laužai ir tas vaidinimas, kuriame aš buvau kalbantis liūtas! Tokia buvo man Merkinės stovykla.

paukštytė Dovilė Užubalytė - 9 m.
(I-ji premija paukštyčių grupėje)

*Kodėl skautė laukia
stovyklos?*

Stovykloje skautė yra pasiruošus sunkiai dirbti ir daug ko užsidirbti. Yra proga įsi-
gyti specialybių ar pabaigti patyrimą. Bet iš
stovyklos skautė tikisi gauti šio to daugiau.
Gyvenant su kitomis mergaitėmis palapinėje,
ji gali daug geriau save suprasti. Ji gali pa-
žinti kitas mergaites taip, kaip niekad savo
gyvenime nepažino. Ji išmoksta būti daugiau
atsakominga už savo veiksmus.

Stovykla yra ta vieta, kur galima išbandyti
kai kuriuos savo talentus ir sugebėjimus, pvz.,
būnant skiltininke ar adjutante, skautė sužino,
ar ji sugeba dirbti su vaikais. Rašant laikraš-
tėliui, gali atrasti korespondentės talentus.

Tai vyksta miške, gryname ore, dirbant ir
žaidžiant, maudymosi ir poilsio metu. Todėl
kiekvienais metais skautė laukia stovyklos.

sl. Kristina Bukaveckaitė
(I-ji premija skaučių grupėje)

*Svarbiausia:
turėti ištikimus draugus*

Praėjusios vasaros stovykla buvo skirtinga
nuo visų kitų, nes pasiutusiai lijo. Taip smar-
kiai lijo, kad negalėjome iš palapinės išeiti.

Man "Merkinės" stovykla buvo labai įdomi,
nes šie metai buvo mano pirmieji, kai galėjau
eiti į šokius ir eiti pulti skautus. Labai džiau-
giaus, kai vieną naktį pagavau tris brolius.

Šie metai buvo mano maloniausi, praleisti
čia, Rake, nes radau daug draugių - senų ir
naujų. Jos visos man buvo geros ir ištikimos.
Aš galvojau, kad tai yra svarbiausia dalis sto-
vykloje: turėti gerus, ištikimus draugus.

skautė Raminta Jelionytė
(III-ji premija skaučių grupėje)

Labas sesės!

Aš esu jūsų atsiminimų "gizmas"! Dažniausiai jūs galite rast mane danguje tarp aštuntojo ir devintojo debesies. Bet dabar jūsų laikraštėlis pakvietė mane, kad jums priminčiau linksmas dienas, kurias praleidome čia - Merkinėje.

Kas gali užmiršti tą saulėtą šeštadienio rytą, kai mes išvažiavom iš civilizacijos! Ar atsimeni tą sekmadienio vakarą, kuris buvo trupučiuką audringas? Labai daug sesių gavo pasimaudyti, padainuoti ir "netikėtai" (ha - ha) susipažinti su Lituanicos broliais! Bet kaip jūs tinginiavote pirmadienį! Ir kokios jūs nežavingos buvot, kai negalėjote lankytis Lituanicoj! Jūs gi tikrai norėjote padėkoti broliams, kurie išgelbėjo Merkinę.

Kaip greitai mūsų "Red-Ball" batai nusidėvėjo, kai mes darėm topografinius žemėlapius! Bet mūsų liežuviai nusidėvėjo dar greičiau, besimokinant stovyklos dainą. Tačiau labiausiai nudėvėtas dalykas Rako ažuolyne yra takas, kuris jungia Kernavę ir Lituanicą, nes juo, kaip žinoma, visi berniukai keliauja per lankymo valandą.

○ kas gali užmiršti mūsų pirmą bendrą laužą? Juk ten visi naudojo telepatiją ir todėl nieks nedainavo!

Pirma savaitė greitai praėjo. Visos sesės išalkę laukė tėvų, kad atvežtų saldinių.

Mūsų balsų lavinimo mankšta buvo sekmadienio vakare, kai šokių metu orkestras nepasirodė. ○ rankų ir akių mankštą pravedė sesė Vanda, kai skautės siuntė ir priėmė morzės signalus. ○ iškylos! Ak, ar atsimenat iškylas?

Ar atsimenat, kaip mes linksmiai stovyklovom... ○, jau neša, neša mane vėjas tolyn, aukštyr į devintąją debesį. Sudie, sesės Kernavietės! Sudie!

"Meškučių Gizmo"

psl. Dalia Petreikytė

(II-ji premija skaučių grupėje)

PAUKŠTYTĖ KITAIP

Šiuo metu yra daug skaučių ir jaunesniųjų skaučių pasaulyje. Lietuvaitės jaunesnės skautės dar vadinasi PAUKŠTYTĖMIS, Graikijos jaunesnės skautės irgi vadinasi paukštytėmis - POULARIA, Afrikoje yra spindulėliai - SUNBEAMS, Norvegijoje pelytės - MEISER, Olandijoje nykštukai - KABOUTERS, Anglijoje, Amerikoje ir Kanadoje vadinasi BROWNIES.

Viso pasaulio skautės sveikinasi kaire ranka, dešine saliotuodamos.

Lietuvaičių skaučių dabar yra Amerikoje, Kanadoje, Australijoje, Anglijoje ir Vokietijoje.

(Jaunesnioji Skautė)

BRANGIAUSIA DOVANA: LAIKAS

ŠVENTIEJI NORĖTŲ GRĮŽTI Į ŽEMĘ

v.s. Juozas
Vaišnys
L S S
dvasios
vadovas

Visai neseniai, linkėdami vienas antram laimingų naujų metų, mąstėme, koks yra ryšys tarp metų ir laimės. Metai yra laiko matas. Metais matuojame ir kiekvieno žmogaus ir visos žmonijos gyvenimą.

Iš Kūrėjo esame gavę daug brangių dovanų, bet, be abejo, viena vertingiausių dovanų yra laikas. Gal būt, niekad apie tai nepagalvojome, bet laikas tikrai yra brangi Dievo dovana. Nuo vienokio ar kitokio laiko sunaudojimo priklauso ir mūsų žemiškasis ir amžinasis gyvenimai. Nuo jo priklauso visa mūsų laimė ir čia, žemėje, ir amžinybėje. Tai štai koks yra sąryšis tarp laiko ir laimės. Laikas yra lyg pinigai, už kuriuos galima nusipirkti laimės.

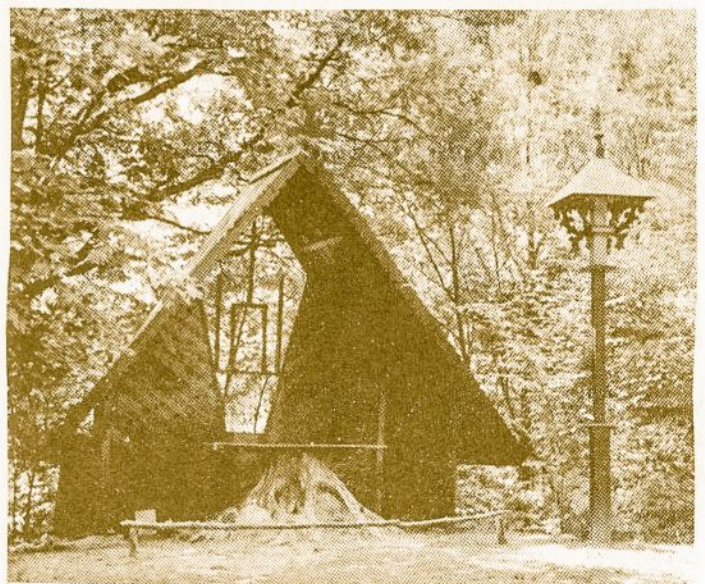
Kai kurie teologai sako, jeigu amžinybėje esą galėtų ko nors Dievą prašyti, tai jie prašytų leisti dar šiek tiek pagyventi žemėje. Dėl ko? Ar dėl to, kad jiems, ten esantiems, tas žemiškasis gyvenimas atrodo toks laimingas ir gražus? Ne. Tik dėl to jie norėtų grįžti į žemę, kad labai gerai supranta laiko vertę. Jie žino, kad tik vienaip ar kitaip sunaudodami laiką žemėje, dabar yra užsipelnę vienoki ar kitoki laimės laipsnį. Jie norėtų grįžti į šį laiką matuojamą gyvenimą, kad galėtų laiką geriau sunaudoti ir užsipelnyti didesnę laimę amžinybėje.

Kol mes dar turime šią didžiąją dovaną – laiką, stenkimės jį gerai sunaudoti, jo veltui neleisti, nes laikas yra toks brangus, kaip amžinybė. Jis yra toks brangus, kaip amžinoji laimė. Jį mes vėjais galime praleisti, nieko neveikdami arba darydami ne tai, ką turime daryti, ką liepia daryti mūsų pareigos.

Tačiau nereikia užmiršti, kad blogas būtų ir toks laiko naudojimas, jeigu žmogus visą laiką tik skubėtų, dirbtų, bėgtų nuo vieno užsiėmimo prie kito, visai nepagalvodamas apie poilsį. Vienas mano pažįstamas, kuris buvo apkrautas įvairių pareigų, kartą taip pasakė: "Kai mane taip apgula įvairūs darbai, kad nežinau, kurių griebtis ir kaip juos atlikti, tada aš pasiimu vieną dieną atostogų – išvažiuoju pasimaudyti, pažvejoti, pasportuoti; kai grįžtu, atrodo, kad aš turiu daugiau laiko ir tuos darbus atlieku be iokio vargo."

Linkėdami kitiems arba priimdami iš kitų laimingų metų linkėjimus, žinokime, kad laimingi metai bus tik tada, kaip suprasime laiko vertę ir jo neleisime niekais, bet diena iš dienos ruošimės mūsų visų taip trokštamai laimei ir čia, žemėje, ir amžinybėje.

v.s. Juozas Vaišnys, S.J.

Koplyčia Rako stovyklavietėje, Custer, Michigan

miestą, gatvių žiburiai vos spinksėjo, ir mūsų leidėjas beveik pasimetė klaidžiose Londono gatvių tamsybėse. Bet štai iš ūkanų netikėtai išniro berniukas ir, pono Boyce nustebimui, pasisiūlė jam padėti. Amerikietis paaiškino ko ieškąs ir, dar didesnei jo nuostabai, berniukas atsaliutavo ir tarė: "Prašom sekti mane."

Kai berniukas nuvedė jį prie ieškomojo namo, ponas Boyce išsiėmė iš kišenės šilingą ir pasiūlė berniukui. Bet čia jam ir vėl staigmena: berniukas užmokesčio atsisakė.

- Aš esu skautas. Skautai neima pinigų už gerą darbą.

- Gerasis darbelis? Skautai? - Ponas Boyce išplėtė akis. - Kas yra tie skautai?

Berniukas jam paaiškino ir nuvedė į netoliese buvusius Baden Powell'io namus. Čia mūsų leidėjas sužinojo daugiau dalykų apie skautus ir pagalvojo, kad šis didysis žaidimas patiks ir Amerikos jaunimui.

Ir štai 1910 m. vasario 8 d. jo ir kitų entuziastų dėka Amerikoje pradėtas skautybės sąjūdis.

Tad matote, kokios nepaprastos reikšmės turėjo skautų gerasis darbelis! O Gilwell'io parkas (netoli Londono) šiandieną puošiasi bronzine buivolo statula, kuri buvo nušviesta pagerbti aną nežinomąjį anglų skautą. Statuloje yra sekantis įrašas:

"Nežinomajam skautui, kurio ištikimybė Gerajam Darbeliui įžiebė skautybės sąjūdį Amerikoje."

Pag.

AMERIKOS SKAUTIJAI 60 METŲ

Vasario 8 dieną sueina 60 metų nuo skautybės sąjūdžio įsteigimo J.A.Valstybėse. Šia proga noriu jums papasakoti, kokiomis įdomiomis aplinkybėmis skautybė atsirado šioje šalyje. Paklauskite!

Vieną ūkanotą 1909 metų dieną amerikietis knygų leidėjas William D. Boyce ieškojo Londone vieno namo. Sunkus rūkas dengė visą

L. S. S. SUVAŽIAVIMAS

Sausio 17 d. pasibaigė mūsų sąjungos atstovų Korespondencinis Suvažiavimas, prasidėjęs rugsėjo 9 d. Pirmijos Aktu, suteikiant įgaliojimus Suvažiavimo Prezidiumo Pirmininkui s. Kostui Nenortui sudaryti Prezidiumą, Komisijas ir vesti Suvažiavimą.

Suvažiavimas dėl labai gausaus atstovų skaičiaus truko keletą mėnesių, be to, baigminę datą iš gruodžio mėn. vidurio netikėtai teko nukelti į sausį, nes daug atstovų

dėl pašto kliuvinių nebuvo gavę laiku balsavimo lapų.

Iš viso Suvažiavime dalyvavo 379 atstovai: 163 - Brolijos sąrašų, 159 - Sėserijs, 23 - ASS, 17 - ASS ir Brolijos, 16 - ASS ir Sėserijs, 1 - Brolijos ir Sėserijs. Balsavime dalyvavo 339 atstovai, neskaičiuojant 13 vokų, kuriuos Balsų Skaičiavimo Komisijai teko neatidarius sunaikinti, kaip neatitinkančius nuostatų. Suvažiavimo būstinė buvo 44 Alban St., Dor-

chester, Mass., 02121, prie Bostono, iš kurio apylinkės ir buvo sutelkti Prezidiumo ir Komisijų darbuotojai.

Suvažiavimo Prezidiumas išleido tris stambius biuletenius, siekiančius net 18 puslapių, informuodamas apie Suvažiavimo vyksmą, pateikdamas buvusių vadovų ataskaitinius (1966-1969 kadicijos) pranešimus, Suvažiavimo dalyvių siūlymus ir aptardamas Suvažiavimo tvarkos klausimus.

Išrinkus naująją Liet. Skautų Sąjungos vadovybę, su visa Suvažiavimo medžiaga jai perduodamos svarstyti atstovų mintys, siekiančios pagerinti, patobulinti ir pagyventi organizacinę veiklą.

Ar pošventinės dienos - ramios?

ANTRIEJI METAI ŠEŠTAME DEŠIMTMETyje

Įvykių akivaizdoje stovint, yra įprasta atsigrįžti į praeitį ir bandyti išžvelgti ateities galimybes. Sausio 17 d. LSS Korespondenciniam Suvažiavimui pasibaigus, susimąstome ir mes. Penkiasdešimt antruosius gyvavimo metus pradėjome, rikiuodamiesi pasitikti naują 1970-1972 metų LSS vadovybę ir atiduoti pagarbos saliotą pareigas perduodančiai.

Kiekvienos kadencijos veiklos pasisiekimas priklauso nuo jos už-

mojų įvykdymo, gi užsimojimus dažniausiai padiktuoja gyvenamo laiko tėkmė ir jos pateikiami uždaviniai. Praeitoji kadencija vyko LSS sukaktuvinių švenčių, Tautinių Stovyklų (pagrindinė Rako miške, papildomosios - eilėje rajonų), darbščių sąskrydžių ir kituose žemynuose esančių sesių brolių aplankymo ženklu. Pastarieji treji kadencijos metai mūsų sąjungai buvo įdomūs ir spalvingi. Buvusį vyksmą stebėję ir jame dalyvavę tiki atliktųjų darbų didele verte sąjungai ir atskiriems jos nariams. Vertiname šio istorinio meto LSS vadovybės nuosirdų atsidėjimą, organizuojant ir pravedant neeilinio masto įvykius, ypač kad dėl to teko pajungti ir paaukoti nemaža asmeninių ir šeiminių reikalų.

Liet. Skautų Sąjungos veikimas reiškiasi tęstinumą užtikrinančių, kasmet pasikartojančių įvykių rit-

mingumu ir naujų sumanymų įgyvendinimo siekimu, kurie išlaiko organizaciją kūrybingą, jaunatvišką ir patrauklią jaunimui. Veržlumas ir nuosirdus pasitikėjimas skautybės idealais išugdė LSS į gausią ir tvirtą organizaciją, kurios eilėse žygiuoja jau trys mūsų kartos.

Naująją LSS vadovybę pasitinkame su viltingais lūkesčiais. Manome, kad prasidėjęs pošventinis laikotarpis pasižymės nemažesniu kūrybingumu. Tikime, jog naujoji vadovybė ne vien tik tesės pirmtakų pradėtus darbus, bet įneš ir įgyvendins naujų sumanymų, uždegs mus nauju entuziazmu. Linkime, kad, jos vadovaujama, sąjunga dar labiau išaugtų, sustiprėtų ir, Aukščiausiojo garbei - Tėvynės gerovei - Artimo džiaugsmui subūrusi lietuvišką jaunimą, vestų tėviškei laisvės ieškoti.

Sesė Gabija

LSS Suvažiavimo Prezidiumas sėdi iš kairės: v.sl. I. Kalvaitienė, ps. A. Dabrilienė, ps. L. Kiliulienė, ps. V. Kalvaitienė, ps. R. Kalvaitis, stovi: kun. S. Klimas, inž. V. Dabrila. Trūksta: s. A. Treinio, ir ps. V. Dilbos

nuotr. C. Kiliulio

LSS Suvažiavimo balsų skaičiavimo komisija - iš kairės: s.v. V. Šnipas, fil. J. Mikonienė, fil. R. Šimonatienė, ps. R. Bričkus; stovi: s. K. Nenortas

nuotr. C. Kiliulio

NETEKOME SIMO NARUŠIO

Gruodžio 23 d. Sydnėje, po ilgesnės ligos mirė Australijos Lietuvių Bendruomenės Krašto Valdybos Pirmininkas Simas Narušis - buv. Lietuvos kariuomenės majoras, visuomenininkas, skautų bičiulis ir rėmėjas, LSS Padėkos Ordono Kavaličius.

Gedulingų pamaldų (gruodžio 28 d.) ir laidotuvių metu (gruodžio 29 d.) Sydnėjaus "Aušros" tunto skautų vyčių Geležinio Vilko būrelio nariai ėjo garbės sargybas prie velionio karsto ir drauge su kitais

tunto broliais ir sesėm sudarė pagerbtuvių taką prie bažnyčios ir kapinėse. Tarp gausių vainikų, ant kapo buvo padėti "Aušros" tunto ir LSS Australijos Rajono vadijos vainikai. Rajono vadeiva ps. J. Zinkus skautų vardu pasakė atsisveikinamąjį žodį.

Palaidotas Sydnėjaus lietuvių kapinėse, Rookwood'e.

Ilsėkis ramiai, nors ir toli nuo pamiltosios Tėvynės, kilnūs lietuvi!

v.s.B.Z.

Lithuanian Scout award for Mr. Tom Roome

FORMER Assistant Scout Commissioner for Derby Mr. Tom Roome was presented with the Lithuanian Scouts' Medal of Honour on Saturday.

Making the presentation at the Grayling Street centre, Mr. Joe Maslauskas (second from right) head of the Lithuanian Scouts in Britain, said Mr. Roome had been a great friend to their movement.

Mr. Roome, who has been active in the Scouting movement for many years, has been connected with the Lithuanian Scouts for about 20 years.

The medal was presented to him in recognition of his services.

Mr. Bruno Zinkus (left) head of the Lithuanian Scouts in Derby, introduced Mr. Roome.

Guests were later entertained to tea.

Others pictured are Mrs. Zinkus (second left), Mr. J. H. Booth, District Commissioner for Derby South, and Miss E. Damasevicius (Nottingham Girl Scout leader).

matote iškarpa iš anglų kraščio. Mūsų broliai gyvenantieji Anglijoje patyrė labai daug gero iš Anglijos skautų vadovo Tom Roome. Atsidėkodami įteikė jam Ordiną Už Nuopelnus.

Mūsų skautai visur įgyja gerų draugų kitų tautų skautų tarpe. Ypatingai malonu, kad lietuviai skautai ir skautės gražiai veikia Anglijoje, kuri yra skautybės tėvynė.

ŽIEMOS - UŽSIĖMIMAI - SKAUTŲ - SKILČIAI

SLIDINĖJIMAS

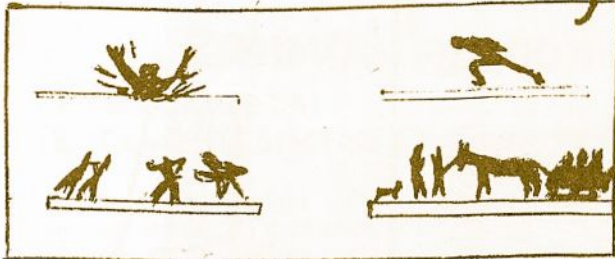
IŠKYLOS

ŽUVAVIMAS
ANT LEDO

ČIUOŽIMAS

LAUŽAS
SNIEGUI SNINGANT

SAUGUMAS

ANT LEDO:

- 1 INČO LEDAS PAVOJINGAS!
- 2 INČŲ, STORIS - PAVIENIUI SAUGU
- 3 INČŲ LEDAS - MAŽOM GRUPĖM SMAU
- 4 INČAI - VISIEMS SAUGU!

SAUGOKIS ŠALČIO!

NUŠALIMO ŽYMĖS:

KŪNO DALIŲ, NEJAUTIMAS,
PILKUMĄ PAVIRTUSI ODA.

APSAUGA: UŽSIDENK

RANKOMIS NOSI IR AUSIS;
RANKOS ŠILDOMOS ĮKIŠANT
JAS PO PAŽASTIM;
NETRINK RANKŲ, JEIGU
JOS NUŠALUSIOS!

NEPERŠILK DIRBDAMAS!

NUSILK PALTĄ,
DIRBDAMAS, UŽSIVILK
BAIGĘS DIRBTI
IR APDŽIŪVĘS

SPORTUOJANT IR
ŽAIDŽIANT
PERDAUG NESUŠILK!
PRAKAITAVIMAS IŠ-
EIKVOJA KŪNO
ŠILUMĄ. JIS GALI
SUŠALTI Į LEDĄ.

ŽENGIANT PER
NEIŠTIRTĄ LEDĄ,
VISADA GERA NEŠTIS
SKAUTIŠKĄ LAZDĄ. LEDUI
ILŪŽUS GALIMA PANAUDOTI
LAZDĄ IŠSIKAPSTYTI!

BŪDAS IŠGELBĖTI ILŪŽUSĮ:

PIRMASIS LAIKO ILŪŽUSĮ UŽ RIEŠČ. ANTRASIS LAIKO PIRMO
GELBĖTOJO KOJĄ, VIENĄ RANKĄ, ANTRA TRAUK DAMASIS
LEDU Į KRANTĄ. TREČIAS ASMUO LAIKO ANTROJO
KOJAS, ISIŠREMIA Į LEDĄ IR PAMAŽU TRAUKIA.
PIRMASIS KOMANDUOJA, VISI TEMPIA ILŪŽUSĮ PILVU ANT
LEDO —

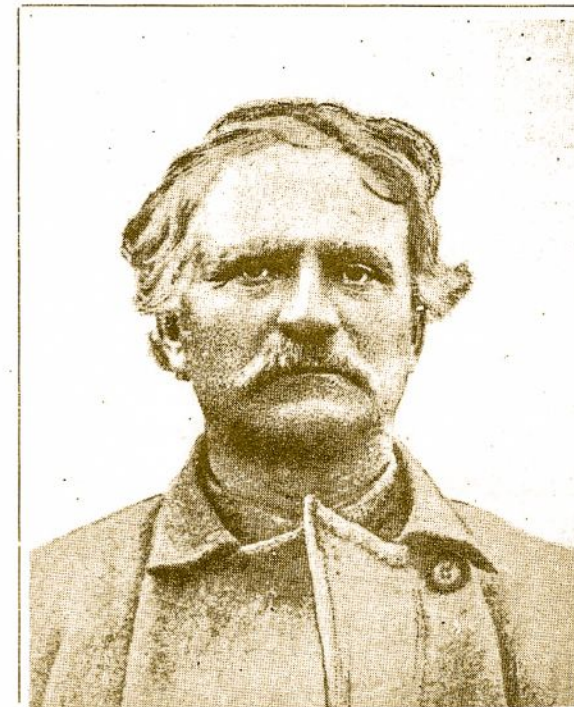
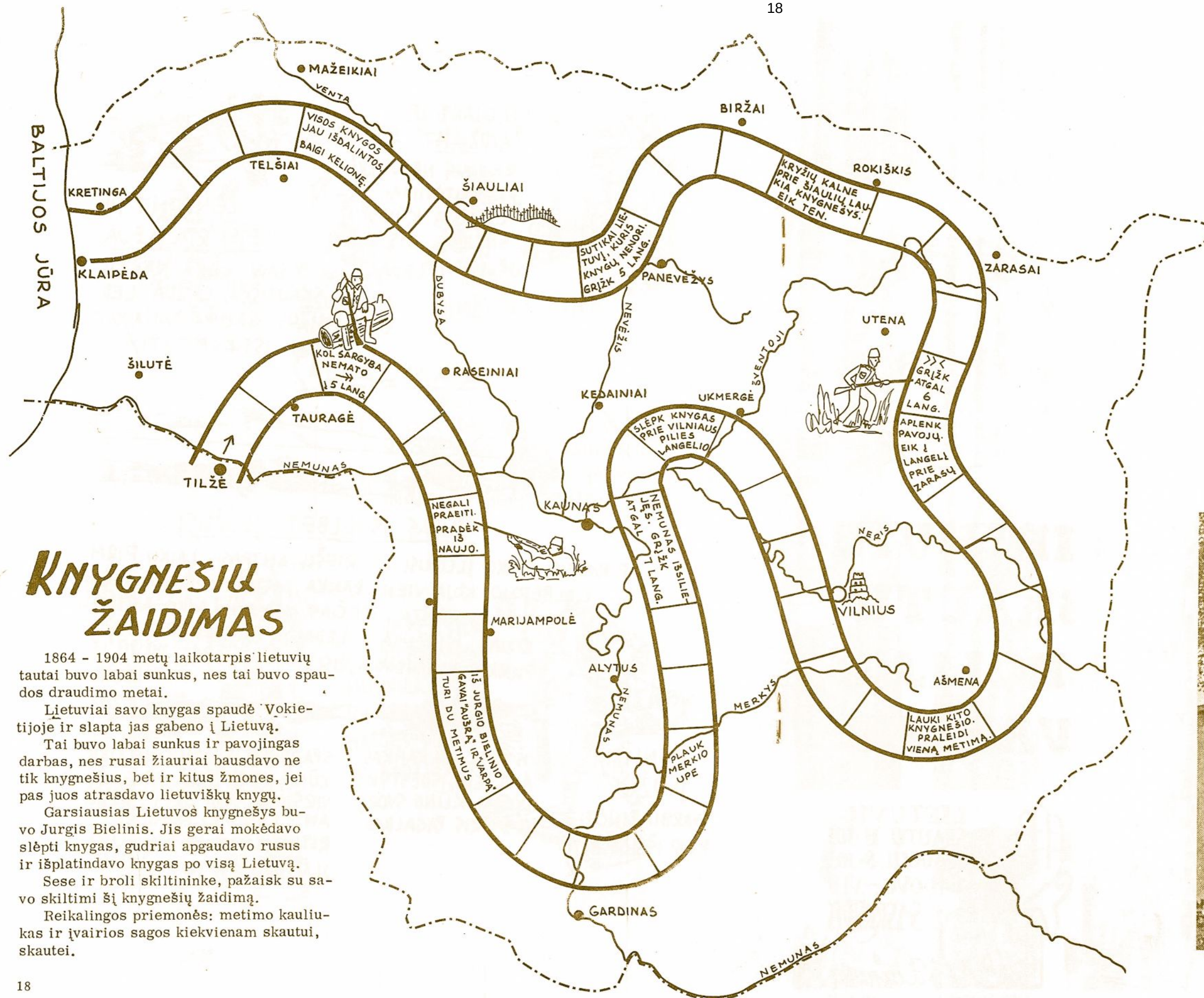
VIENIŠAM
ILŪŽUS
SVARBU ŽINOTI,
KAIP IŠSIGELBĖTI!

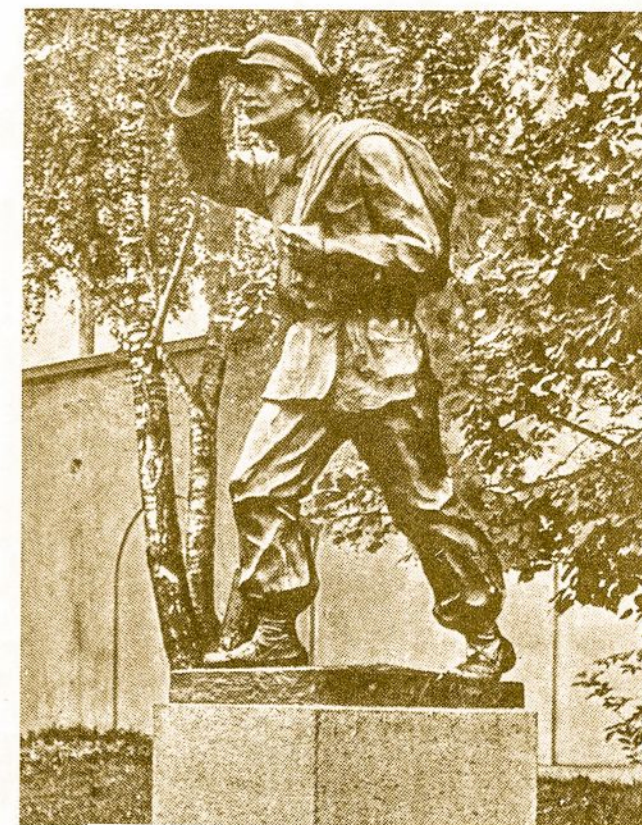
IŠTIESK ABİ RANKAS
ANT LEDO, IŠDĖSTYK
LYGIAI KŪNO SVORĮ
IR ŠAUKIS PAGALBOS

SPARDYKIS KOJOMIS IŠLAIKYTI
KŪNĄ PLOKŠČIAI PRIE PA-
VIRŠIAUS. TADA GREIT UŽSIVERSK
ANT LEDO IR MĖGINK
RITINTIS TOLYN NUO
ILŪŽIMO VIETOS —

JURGIS BIELINIS - garsiausias knygnešys. Buvo sudaręs knygų platinimo tinklą ir buvo vadinamas "knygų karalium". Netik platino, bet ir pats yra parašęs keletą knygų.

Paminklas knygnešiui. Juozo Zikaro
skulptūra.

1967
IŠ PRAETIES STIPRYBĖ
1967
ATEITIES ŽYGIAMS
1967

1960
PAŠISEKIMAI DŽIUGINA
NESEKMĖ GRŪDINA
1969

LIETUVIŲ SKAUTŲ BROLIJOS VADIJA

S. VYTAUTAS NAMIKAS
Vyriausias Skautininkas

S. VYTAUTAS NAMIKAS
Vyriausio Skautininko Pavaduotojas

S. ALGIMANTAS KEZELIS
Garbės Ginejas

S. KAZIMIERAS BATŪRA
Kanašos Rajono Vadeiva

S. v. v. st. kun. ALGIMANTAS ŽILINSKAS
Evangelikų Dvasios Vadovas

S. ANIANAS BOBELIS
Atlanto Rajono Vadeiva (1969)

S. BALYS VOSYLIS
Skautų Skyr. "Naujienose" Redaktorius

S. PRANAS PAKALNIŠKIS
Ramiojo Vand. Rajono Viet.

S. JONAS ZINKUS
Australijos Rajono Vadeiva

S. JUOZAS STARENAS
Atlanto Rajono Vadeiva (1967-68)

ps. MODESTAS JAKAITIS
Vidurio Rajono Vadeiva (1968-69)

ps. ANTANAS JAKIMAVIČIUS
Anglijos Rajono Vietininkas

S. kun. ANTANAS SAULAITIS
Vadovų Lavinimo Skyr. Vedėjas

J. v. s. BRONIUS GURĖNAS
Išdininkas

S. JERONIMAS GAIŽUTIS
Tiekimo Skyriaus Vedėjas

S. ALEKSAS KARALIŪNAS
Jamboree Skyriaus Vedėjas

S. ZIGMAS JAUNIS
Jamboree Skyr. Išdininkas

ANTANAS RŪKŠTELĖ
Tautinio Auklėjimo Skyr. Ved.

ps. JONAS GIERSTIKAS
Oro Skautų Skyriaus Vedėjas

S. kun. JONAS PAKALNIŠKIS
Katalikų Dvasios Vadovas

S. JUOZAS TOLIŠIS
Informacijos Skyriaus Vedėjas

V. s. PETRAS MOLIS
Skautininkų Skyr. Vedėjas

S. KAZIMIERAS CIJUNĖLIS
Vidurio Rajono Vadeiva (1967)

J. v. s. BRONIUS JUODELIS
Juru Skautų Skyriaus Vedėjas

S. ANTANAS VERSĖLIS
Vokietijos Rajono Vietininkas

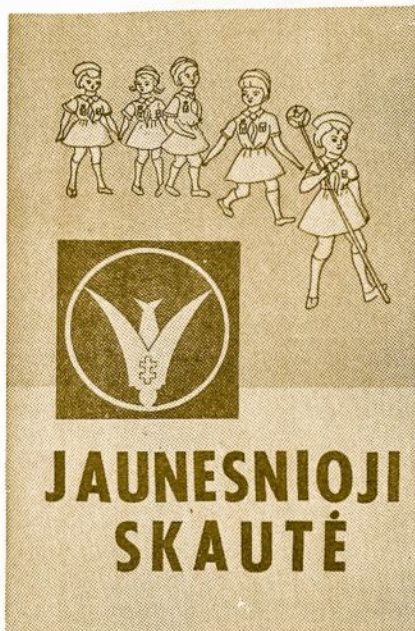

S. ROMUALDAS POVILAITIS
kautų Vyčių Skyriaus Vedėjas

S. JONAS DAINAUSKAS
Archyvo Vedėjas

NAUJI LEIDINIAI

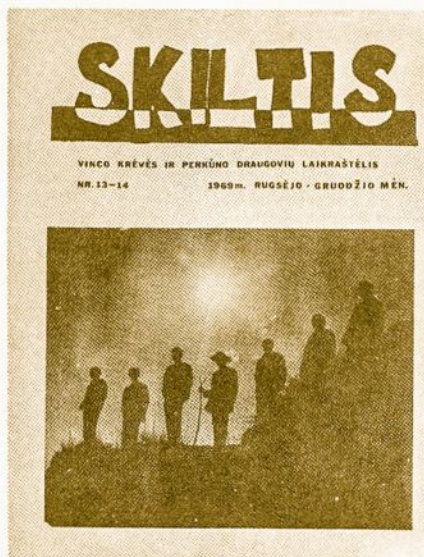

LS Saserija, beveik kasmet papildanti skautišką knygų lentyną, sausio mėnesį vėl pasirodė su nauju leidiniu paukštytėms JAUNESNIOJI SKAUTĖ. Ši 95 puslapių knygelė, suredaguota v.s. A. Namikienės, tai tikras paukštyčių žinynas. Jaunesnioji sesė ras leidinyje visą informaciją, kuri reikalinga ruošiantis patyrimo laipsniams, traukiant laužo dainas ar net užsiimant sueigose. Šalia skautiškų dalykų knygelėje gausu ir tėvynės pažinimo medžiagos, kuri sutelkta įdomioje ir jaunai sesei suprantamoje formoje. Paukštytės šia knygele galės pasinaudoti net lituanistines pratybas ruošdamos.

Keletas įdomių paįvairinimų leidinio puslapiuose ypač patiks šios knygelės sa-

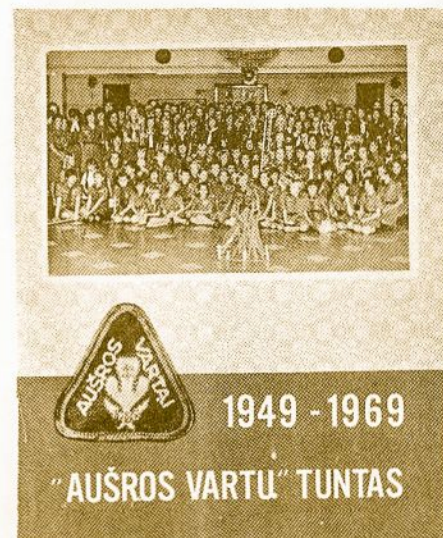
vininkėms. Vienas jų, tai "aš žinau" interpai, kur pati jaunesnioji skautė įtraukiama į knygelės bendradarbes, leidžiant jai atsakyti arba susumuoti praeituosius dalykus. Pačių sesių fantazijai ir išradingumui palikta taip pat kai kurių piešinių nuspalvojimas.

Knygelė gaunama Saserijos tiekimo skyriuje.

Vincas Krėvė ir Perkūno draugai laikraštėlis. Pasakutiniame 1969 m. SKILTIES numeryje lietuviškosios skautybės pirmūnas P. Jurgėla pateikia pluoštą prisiminimų iš mūsų sąjungos kūrimosi laikotarpio, ps. G. Plačas pasakoja apie australų skautų judėjimą, nuotraukos bei aprašymai iš Lituanicos tuntininkų pasikeitimo iškilmų. Šio numerio pasižymėjęs skautas yra psl. Donatas Ramanauskas.

Kiti skyreliai: Brolis Sallotas, galvosūkliai, morzės puslapis, sava kūryba, humoristinė kronika. Numeris gausus įdomiomis draugų veiklos nuotraukomis.

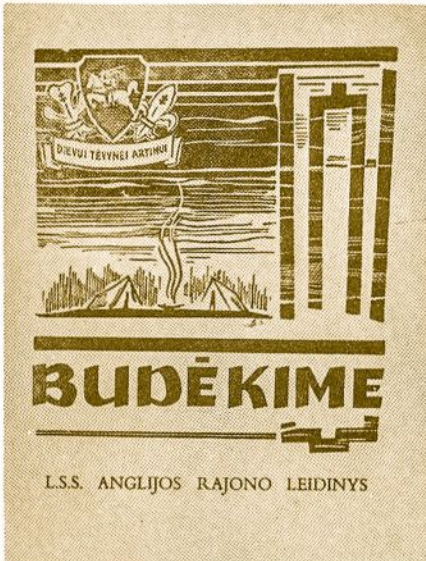
Leidinyje tunto 20-čiui atžymėti. Čikaga, 1969.10.19.

- Praeitis yra didžioji mokykla ateities gyvenimui, - šiais žodžiais Aušros Vartų kapelionas ps. J. Borevičius, SJ, pasveikina seses leidinio pirmuose puslapiuose. Gi kai verti albumo lapus, šie tikrai mirga puikia skautiška mokykla. Iš praeities nuotraukų, reportažų ir statistikos patirime, kaip kruopščiai jos ruošdavosi Kaziuko mugėms, į kurias įsijungdavo ne tik sesės, bet ir didžiulė tėvų talka; aplankome dvidešimt tris stovyklas, kuriose virš 1500 aušriečių žaidė, lankė kursus, šventė jubiliejus, minėjo sukaktis... Reprezentaciniai momentai: programos geležinkeliečių parodoje, amerikiečių skautų vadovėms, derliaus šventėje, gėlių parodoje, pas seses latves ir daug kur kitur.

Kita skautiškos veiklos pynė: choras, taut. šokių grupės, išodžiai, sporto šventės linksmybės, stovyklavietės statybos darbųmetė, tėvai-rėmėjai. Leidinyje taip pat telpa Aušros Vartų kūrimosi prisiminimai, tunto vadovų puslapis, o taip pat trumpos ats-

kirų draugovių ir būrelių veiklos apžvalgos.

Leidinio redakcinė komisija: ps. S. Damijonaitienė, v.sl. A. Kaminskienė ir ps. J. Mikutaitienė. Iliustravo vyr. skautės Jūratė Eidukaitė ir Gražina Maleckaitė.

BUDĖKIME, Nr. 60, 1969 m. LSS Anglijos rajono rotatorinis leidinys, redaguojamas Vik. Ignaičio. Šiame numeryje vyr. skautininkai K. Palčiauskas ir A. Saulaitis pasidalina mintimis apie skautų ideologiją, tautinį-tarptautinį skautybės aspektą bei skautybės įtaką mūsų jaunimui; rajono vadas s. J. Maslauskas susumuoja Anglijos rajono sesių-brolių veiklą bei pateikia puikų šio rajono XX-sios stovyklos raportažą. Numeryje taip pat telpa pluoštas skautiškos kronikos, savos kūrybos ir humoristikos.

SESE SKAUTE! Los Angeles Palangos tuntas, 1969 spalio. Septyni puslapiai praėjusios vasaros stovyklos prisiminimų.

Vėjavaiškis

Pasikinkes jauną vėją,
Vėtrą šaunią apkabinęs,
Leidžiuos per padangių plynės
Su pavasariu lenktyniais.

Gulbės, kelią!
Gervės, kelią!
Debesų keliu didžiuoju
Aš važiuoju!

Mano skraistė lengvo rūko
Plasta padangėj ištįsus.
Mano vėtra kai padūko -
Išsislapstė žvaigždės visos.

Kas man vėtrą paviliotų?
Kas man vėją pažabotų?
Debesų keliu didžiuoju
Tik aš vienas tevažiuoju...

Lik, pavasari, tarp pievų!
Gaudyk savo varles, sliekus...
Paukštės ilstančios, - sudievu!
Aš pralenkiau ir palieku.

Žodž. Kazio Binkio
Muz. J. Bertulio

Ši ir 14 kitų nuotaikingų
skautiškų bei lietuviškų
sutartinių yra įdainuota
tuzino vilkiukų į plokštelę
TRA-LIA-LIA. Ir išmokti
jas lengva, nes visų dainų
žodžiai atspausdinti plokš-
telės aplanke.

Ar jau išsigijai?

Plokštelė gaunama Brolijos
Jamboree Fonde.

Galite ją gauti ir per
Skautų Aidą.

ORO SKAUTAI

Lietuvių Skautų Brolijos Oro Skautų Skyr. vedėjas ps. Jonas Gierštikas

ANBO KONSTRUKTORIUS

ANTANAS GUSTAITIS

Antanas Gustaitis gimė 1898 m. kovo mėn. 27 dieną Obelinės kaime, Sasnavos valsč., Marijampolės apskrity.

1916 m. baigęs gimnaziją studijavo Petrapilio kelių institute du metus.

1919 m. kovo mėn. 15 d. savanoriu įstoja į Lietuvos kariuomenę.

1919 m. gruodžio mėn. pakeltas į ltn. laipsnį.

1923 m. vasario mėn. 21 d. paskirtas mokomosios oro eskadrilės vadu.

1924 m. pradeda konstruoti lėktuvus ir per eilę metų pastato Anbo I, II, III, IV, V, 41, 51, VI ir VIII.

1934 m. gegužės mėn. paskirtas L. karo aviac. viršininku.

1934 m. birželio - liepos mėn. Anbo IV eskadrilė skrenda aplink Europą, vadovaujant pulk. ltn. Gustaičiui.

1937 m. pakeliamas į brig. generolo laipsnį.

1939 m. pastatomas Anbo VIII.

1941 m. kovo mėn. rusų-bolševikų suimtas ir tolimesnis likimas nežinomas.

1924 m. vyr. ltn. A. Gustaitis pradeda konstruoti lėktuvus. Nors ir daug laiko praleidžia dėstydamas karininkų kursuose aviacijos teoriją, vadovauja mokomai oro eskadrilei.

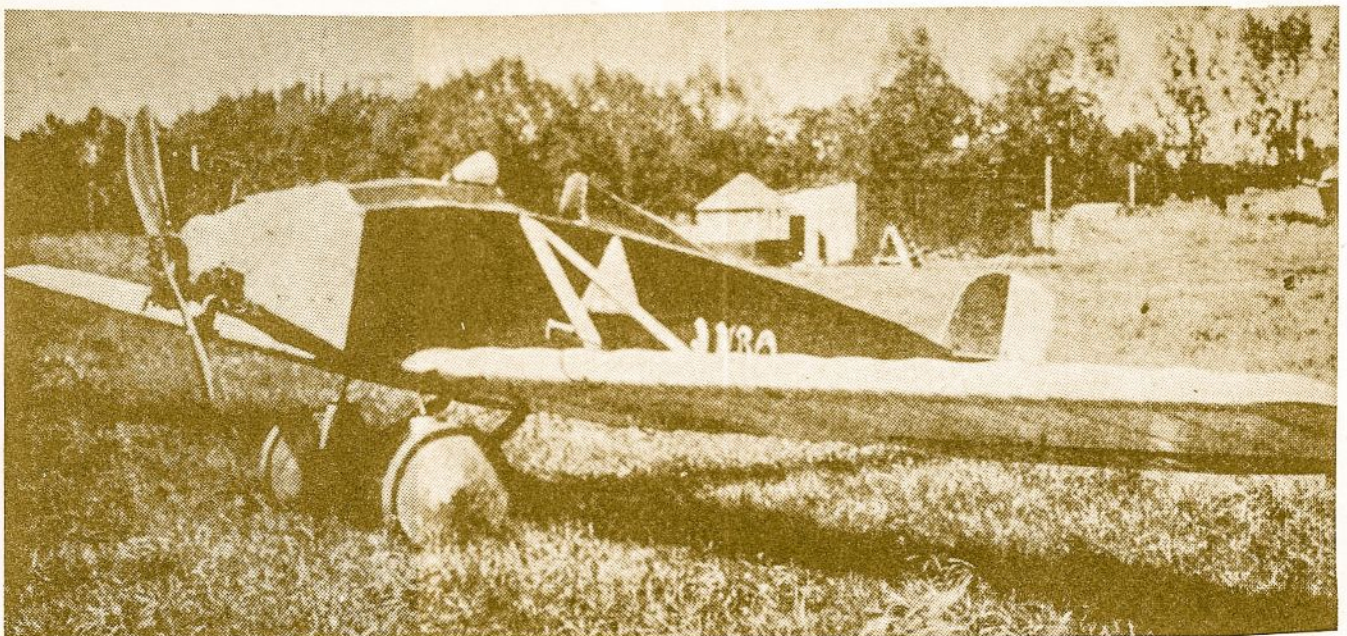
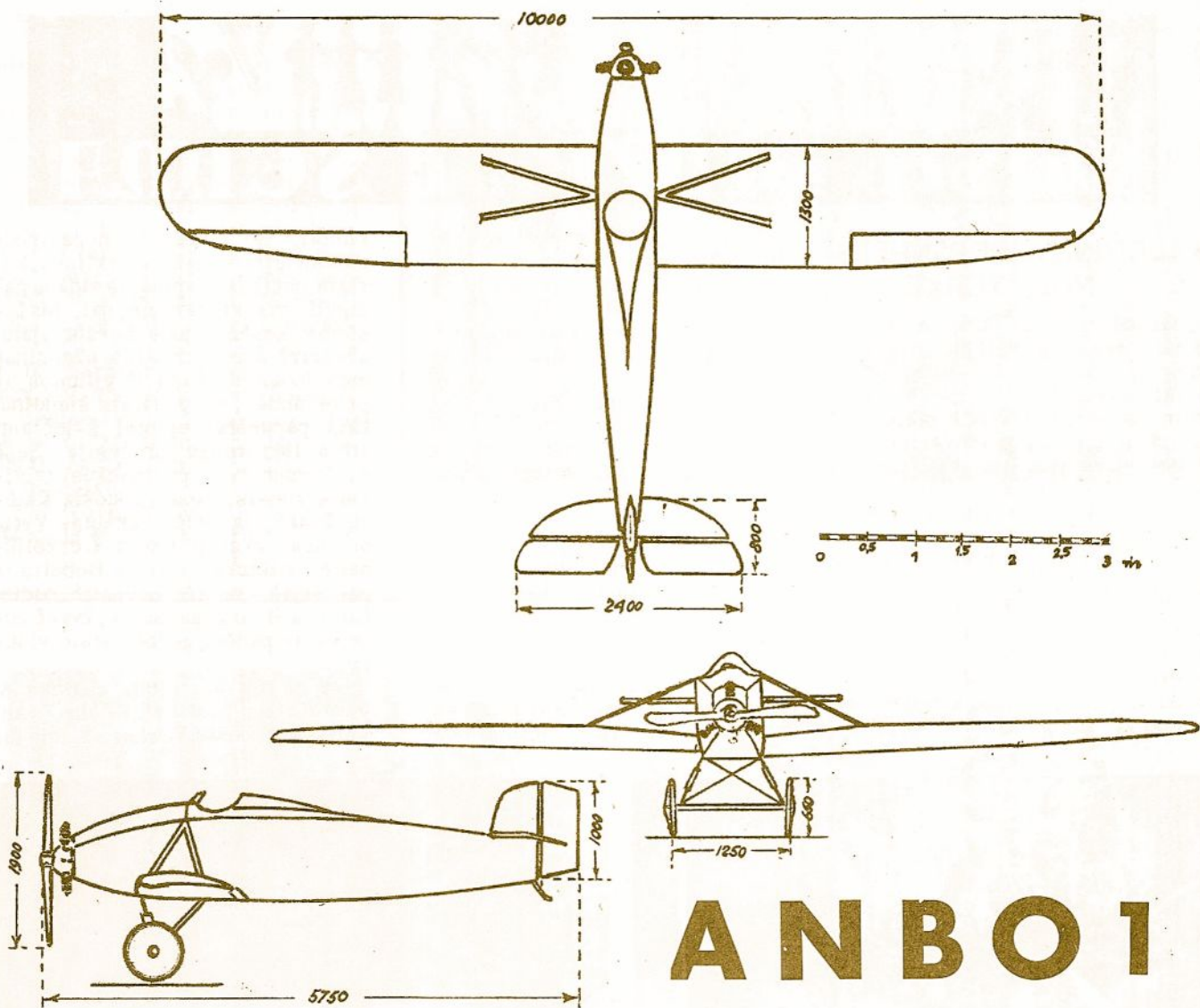
Lėktuvą, savo lėšomis ir eskadrilės bei aviacijos parko tarnautojų padedamas, baigia 1925 m. vasarą. Tai vienvietis, žemsparnis su "Anzani" 30 a.j. 3 cilindrių oru vėsinaamu motoru. Sparnai mediniai, apdengti audeklu. Liemuo, keturkampio piūvio, pagamintas iš plieninių suvirintų vamzdžių. Medinis propeleris 1.3 metro ir jo žingsnis 1.48 metro. Žeme prarieda vos 40 metrų, greitis 143 km. Ji pavadina ANBO I.

Krašto apsaugos ministerija, sužinojus jo geras savybes, nupirko jį iš vyr. ltn. A. Gustaičio.

Vėliau jis buvo pakabintas Vytauto Didžiojo Muziejuje, Kaune.

Antanas Gustaitis

KALĖDINĖS LIEPSNELĖS NEW YORKE

Gruodžio 21 d., Viešp. Atsimainymo parapijos salėje, prie ilgų puošnių Kūčių stalų susėdo New Yorko "Neringos" ir "Tauro" tuntų jaunimas, garbės stale susibūrė abiejų tuntų vadovai, skautininkai, parapijos kunigai, svečiai, jų tarpe LSB Dvasios Vadas v.s. kun. J. Pakalniškis, kun. P. Bulovas, kiek vėliau ir mielas skautų ūčiulis - parapijos klebonas prel. J. Balkūnas.

"Neringos" tunto t-kė ps. I. Jankauskienė pasveikino gausius svečius (svečių buvo apie 250), padėkojo židinio sesėms, kurių darbu ir pasišventimu kasmet su-ruošiamos skautiškos Kūčios. Pa-

aiškino kalėdinės žvakės prasmę, kurios liepsna jungia mus visus čia išeivioj, pavergtoj Tėvynėj ir vi-sur, kur tik yra lietuviai.

Tuntininkė perskaitė Pirmijos įsakymą, kuriuo į paskautininkės laipsnį pakelta vyr. sk. v. sl. Aldona Marijošienė. Čia pat įvyko ir skautininkų ižodis. Naujajai paskautininkei kaklaraištį užrišo Atl. Rajono Vadas s. A. Bobelis, mazgelius s. L. Milukienė ir ps. I. Jankauskienė.

Visiems susėdus, scenoje prie eglutės pačios mažiausios sesės - paukštytės pasirodė kalėdiniame vaizdelyje: Trys Karaliai ieško Kūdikėlio, jį suradę, atskuba su dovanomis.

Toliau sesės, pavaizdavo, kaip kituose kraštuose vaikai gauna Ka-lėdų dovanas. Visos vaidino labai

rimtai, iki scenoje nepasirodė meksikietė - nešina arkliuku, ku-riam nurišus kaspina, iš vidaus pa-sipylė visoki gardumynai. Mažo-sioms sesėms juos berankiojant, užsidarė scena, ir salėje užgesina-mos šviesos. Tada iš gilumos, iš prieblandos, tik gražiais šiaudinu-kais papuoštai eglutei šviečiant, atėjo iškilinga procesija. Sesė E. Garunkštytė, pasipuošusi tauti-niais rūbais, nešė papuoštą Kalė-dų žvakę, ją lydėjo skautas Vytis Snieška, skautė Laura Čerkeliū-naitė, vilkiukas Darius Bobelis ir paukštytė Viktorė Jonynaitė. Aidint Lietuva Brangi garsams, žvakę nu-nešta ir padėta garbės stalo vidu-ryje.

Visiems sustojus, skautas A. Jankauskas paskaitė Kūčių Evan-geliją, o New Yorko skautų-čių

"Neringos" sesės puošia Kalėdų eglutę

v.sl. E. Garunkštytė atneša tradicinę Kūčių žvakę. Nuotr. R. Kisieliaus

kapelionas v.s. kun. Jonas Pakalniškis - maldą.

Prasidėjo Kūčių vakarienė. Pasidalinus paplotėliais, visi ragavo tradicinius valgius, kurių darbščios židinetės prigaminė net daugiau kaip dvylika rūšių.

Pabaigoje "Tauro" tunto t-kas s. Vyt. Kidolis pasveikino visą eilę svečių, atvykusių iš toliau. Jų tarpe buvo Bridgeport, Conn. skautai ir tėveliai, taip pat buvo malonu matyti iš kariuomenės parvykusį atostogų buvusį "Šarūno" d-vės draugininką s.v.v.sl. Ričardą Baliūną ir svečią iš Chicagos "Pulk. Šarausko" d-vės draugininką s.v. v.sl. Valdemarą Šadauską. Besiskirstant, skaučių draugovės sesės apdalinė jų pačių pagamintais saldainiais obuoliais visus mažuosius.

New Yorko Kūčių dalyviai išsižėdė daug gražių išpūdžių.

B. K.

Paukštytės vaidina Kūčių programoje

Nuotr. R. Kisieliaus

Muz. A. Mikulskis Clevelando Pilėnų tunte suorganizavo skudučių orkestrą.

Pamokos vyksta kas antrą savaitę Naujosios parapijos salėje. Nuotraukoje pirmoji pamoka. Prie lentos stovi muz. A. Mikulskis ir tuntininkas A. Meilus.

V. Bacevičiaus nuotr.

Lituanicos Tunto (Chicagoje) tėvų komiteto pirmininkas S. Matutis ir p. Brizgienė įteikia dovaną pasitraukiančiam tuntininkui s. J. Paroniui.

Skziskim pūrmyn skautiška viltim!

'AUŠROS VARTŲ'
TUNTUI
20 METŲ

Ar pasikeičia tunto veidas per dvidešimt metų?

Kai iš šalies pasižiūrима į Chicagos "Aušros Vartų" tuntą, rodos, jis visą laiką toks pat: dirbantis, dainuojantis, augantis. Jis pilnas vyresnių ir jaunesnių vadovų, pilnas darbščių, paklusnių sesių. Per dvidešimt metų trumpėjo sijonukai, keitėsi uniformos ir sesių šukuosenos, bet tunto dvasia, sesių sutarimas skautiškame darbe liko darnus per tą visą laiko tarpą.

To gražaus sutartinio darbo vaisiai buvo parodyti "Aušros Vartų" sesių tėveliams ir svečiams praėjusių metų spalio 19 dieną, iškilmingai minint tunto gyvavimo dvidešimtmetį.

Iškilmės pradėtos Tėvų Jėzuitų koplyčioje, "Aušros Vartų" kapelionui ps. J. Borevičiui, S.J., pašventinant tunto vėliavą. Ta graži, pačių sesių išigyta dovana, papuošta dailia s. A. Palukaitienės

juosta, tikimės, lydės tuntą iškilmingose jo valandose dar ilgus, ilgus metus. Vėliavos krikštotėvai - pirmoji "Aušros Vartų" tuntininkė s. N. Grigaliūnienė ir tunto tėvūnas p. E. Nakutis.

Sugrįžus į išpuoštą didžiąją Jaunimo Centro salę ir svečiams susėdus prie "Kun. Gražinos" būrelio sesių skautiškais motyvais papuoštų stalų, buvo pristatytos tunto draugovės. Kiekvienas vienetas, su savo vadovėmis priekyje, su daina išgygiavo salėn ir tunto adjutantės vyr. sk. sl. M. Burbienės apibūdintos, skambiais šūkiais nušvietė savo vieneto charakterį ir siekimus. Štai seka tų draugovių vis didėjanti virtinė:

ŽEMAITĖS DRAUGOVĖ, vadovaujama sl. Loretos Plepytės, susidedanti iš 34 sesių. Ši draugovė įkurta 1950 metais ir vadovaujama eilės sumanių draugininkių, išaugr į didelį, visur pasireiškiantį vie-

netą. Pasirinkusi rašytojos Julijos Žemaitės vardą, jau 19 metų žengia tvirtu skautišku keliu. Jos šūkis: "Kas bus, kas nebus, mūs Žemaitės pareigos bus!"

JURATĖS DRAUGOVĖ, vadovaujama v.sl. Dinos Gelažiūtės. Tai jauniausia tunto draugovė, įsikūrusi 1968 metų balandžio mėnesį prie Lietuvių Evangelikų Liuteronų "Tėviškės" parapijos. Draugovės įkūrėja - v.s. Bronė Variakojienė. Draugovei priklauso 22 sesės, kurios kruopščiai veikia ir žengia dar joms nauju skautišku keliu savo ryžtingos draugininkės, prityrusios globėjos ir visos tunto vadovybės padedamos. Draugovės šūkis: "Kur Jūratė, gintarai, ten tėvynė ir namai!"

BIRUTĖS DRAUGOVĖ, vadovaujama ps. Reginos Vaitkevičienės. Draugovė veikia Cicero ribose, radusi prieglobstį prie Šv. Antano parapijos. Tai darbščių sesių vienetas, visuomet susirūpinęs skautės asmenybės ugdymu. Turėdamos veiklų tėvų komitetą ir bendradarbiaudamos su Cicero "Lituanicos" broliais, ruošia Kalėdų eglutę, vakarus, išvykas ir dalyvauja Cicero bendruomenės parengimuose bei minėjimuose su ryžtingu savo šūkiu lūpose: "Birutės ryžtas ir dvasia glūdi mūsų širdyse!"

AUŠRINĖS DRAUGOVĖ, vadovaujama v.sl. Jūratės Eidukaitės. Ši draugovė įkurta 1965 Brighton Parko rajone. Per trumpą laiką, draugovė išaugo į stiprų skautišką, tautiniai susipratusių vieneta. Jaunimo Metų (1966)

Aušros Vartai žygiuoja į pamaldas

Vėliavos

proga skaito bent po dvi lietuviškas knygas, dalyvauja lietuvių televizijos programoje, mokosi lietuviškų dainų, pasiremama šūkiu: "Lai Aušrinė veda mus į gimtus tėvų namus!"

GABIJOS vyresniųjų skaučių draugovė, vadovaujama ps. Eleonoros Šalčiūnienės. Draugovė su šūkiu "Skriskim pirmyn - skautiška viltim!" tikrai ryžtingai skrenda skautišku keliu. Didžioji jaunųjų gabijiečių dalis yra vadovės įvairiuose tunto vienetuose. Dar siekdamas mokslo, nepagaili brangaus laiko lavintis skautybėje, kad galėtų savo įgytas žinias perduoti jaunesnėms sesėms.

NERINGOS DRAUGOVĖ, vadovaujama ps. Elenutės Šiurnaitės. Draugovė įsikūrusi 1951 metais, su šūkiu "Pirmyn su šypsena į darbą Tėvynei žengia Neringa!", per eilę metų gražiai supynė skautišką ir tautinį darbą Bridgeporto apylinkėje. Jos darbuojasi "Navy Pier" rudeninėse mugėse, talkina Balfui, mokosi kalėdinių "šiaudinukų" bei kitokių rankdarbių. Dažnai ir gausiai iškylauja ir stovyklauja.

ŽIBUČIŲ I-ji DRAUGOVĖ, vadovaujama v.sl. Danutės Vaičeliūnaitės. Tai pati pirmoji mūsų jaunųjų sesių - paukštyčių draugovė, per eilę metų iš mažų pumpurėlių išauginusi didelę puokštę skautiško gėlyno. Darbščios ir sumamos pirmosios jaunųjų "žibučių" draugininkės išaugino tuntui daug skautiška dvasia tvirtų sesių. Jos išmokino pirmuosius mazgus, šūkius, pirmąsias skautiškas dainas. Darbščios paukštytės kas sekma-

dienį sąžininkai lanko sueigas, dideliu būriu kas vasarą važiuoja stovyklon ir teikia tunto ateičiai didelių vilčių.

ŽIBUČIŲ II-ji DRAUGOVĖ, vadovaujama v.sl. Valerijos Sparkytės. Šis vienetas atsirado, kai Žibučių I-ji draugovė nebepajėgė savo būrelin sutalpinti vis daugiau ir daugiau į skautiškas gretas išjungiančių mažųjų sesių. Kaip Žibučių I-je, taip ir šioje draugovėje mažosios sesės mokosi pirmųjų skautiškų žingsnių, darbėlių ir dainų. Už sąžiningą sueigų lankymą yra laimėjusios pagyrimų, o už kruopštų patyrimo laipsnių ir specialybių mokymasi mūsų jaunosios sesės nuolat puošiasi raudonais ir geltonais kaklaryšiais ir margais specialybių ženklais.

Suminėjus gražiai pasirodžiusias draugoves, sustokime prie dar trijų tunte veikiančių vienetų. Tai "Mirgos", "Kunigaikštienės Gražinos" ir "Partizanės Vaidilutės" vyresniųjų skaučių būreliai. Šių būrelių sesės (išskyrus vienetas vadovaujančias) švenčių ir tunto sueigų metu paprastai nebežygiuoja tunto gretose, tad gal liko ir nepastebėtos ir plovimais nesutiktos. Tai tyliai "Aušros Vartų" tunte besidarbuojančios sesės, jau daugelio paukštyčių ir net geltonšlipsis mamytės. Užleidusios savo vietą jaunesnioms vadovėms, nenutraukė ryšių su skaučių organizacija, ir dabar mielai pagelbsti visuose tunto darbuose; paprašytos, visokeriopai remia jaunąsias vadoves, talkina tuntininkei. Jų margaspalviai rankdarbiai puošia Kažiuko mugių lentynas, jos verda, kepa stovyklose, kavinėse, mugių

Prie raguolio: tuntininkė s. Danutė Eidukienė ir vėliavos krikšto tėvai

virtuvėse. Didelė jų dalis yra buvusios tunte vadovės, ir tuntas joms artimas: jų širdyse tebeliepsnoja meilė skautybei, neužslopinta šeimos rūpesčių ir bėgančių metų srovės.

Vėliavų įnešimu toliau tęsiama oficialioji dvidešimtmečio minėjimo dalis. Paskaitomas tunto įsteigimo aktas, pirmosios tunto ("Lapių") skilties atstovės pakelia sukaktuvinę tunto gairę.

Svečius pasveikina "Aušros Vartų" tuntininkė s. Danutė Eidukienė. Ji priminė ir pristatė visas buvusias "Aušros Vartų" tuntininkes, pabrėždama, kad kaip šeimos širdis yra motina, kaip tunto širdis yra tuntininkė. Nelengvos kartais tos pareigos, tačiau visos buvusios tunto vadovės

Sesė R. Pliplytė (su gitara) praveda lauželio dainą

Prisimename buvusias stovyklas

Naujoji "Aušros Vartų" tuntininkė ps. Albina Ramanauskienė

su meile ir pareigingumu per visus 20 metų budėjo tunto sargyboje. Šiandieną matomai gražūs to vadovavimo vaisiai: didėjančios sesių gretos, kasmet plečiama patogiais pastatais apstatyta stovyklavietė, kas vasarą ten pilna didelių ir mažų sesių; visur gražiai pasireiškiantis skautiškas darbas. Tuntininkė ypatingai dėkojo savo dabartinėms vadovėms – draugininkėms, kurios yra tikros tunto darbo rankos. Jom tiesioginiai atitenka jaunųjų sesių auklėjimas, skautiškos ir kartu tautinės liepsnelės užžiebimas. Tai svarbi, daug pasiruošimo reikalaujanti pareiga. Padėkota ir tėveliams už jų nuolatinę didelę paramą tuntui visuose nesibaigiančiuose darbuose. Ta proga ordinu už nuopelnus su rėmėjo kaspinu apdovanoti ypač daug pasidarbavę sekantys tėvai: p.p. J. Gvildys, I. Kotovas, E. Nakutis, O. Lenkauskienė, V. Vaitkevičius. Tuntininkė taip pat pristatė tunto dvidešimtmečiui paminėti išleistą tunto albumą. Šiame leidinyje randama tunto istorija, papuošta vaizdžiu žodžiu ir įdomiomis nuotraukomis bei iliustracijomis.

Po tuntininkės kalbos tuntą sveikino Vyr. Skautininkai M. Jonikienė ir Vl. Vijeikis, adresą ir dovaną įteikė "Kerravės" tuntininkė s. D. Dundzilienė, sveikino "Lituanicos" tuntininkas J. Paronis ir A. V. tunto tėvūnas p. E. Nakutis. Gauta raštu sveikinimų ir iš toliau.

Po oficialiosios dalies, svečiams besivaišinant kavute ir pyragaičiais, vyko meninė programa. Šią dalį pravedė ps. Janina Mikutaitienė, perskaitydama trumpą skaučių istoriją nuo Neprikl. Lietuvos laikų iki įsikūrimo Amerikoje, kur mūsų sesės pasiryžo tęsti skautišką veiklą, priaugindamos žalią rūtelę svetimoje žemėje. Sklandus moderatorės žodis, paruoštas sesės v. sl. Irenos Šerelienės, daug prisidėjo prie programos pasisekimo.

Seka tunto praeitį vaizduoją pasirodymai, įvairūs nutikimai ir "romantika" Kaziuko Mūgėsė, stovyklų linksmos problemos ir darbai.

Meninė programos dalis buvo ypatingai kruopščiai ir skoningai atlikta. Įdomi taip pat buvo vyresniųjų ir mažųjų sesių rankdarbių parodėlė, išdėstyta gretimoje klasėje, globojama "Partizanės Vaidilutės" būrelio sesių.

Baigėsi graži sekmadienio popietė, gražus tunto veiklos paminėjimas. Patenkinti skirstėsi svečiai, maloniai nustebinti gražiu priėmimu; laimingos ir sesės, gausių šventės dalyvių įvertintos.

dj.

Tėvas J. Borevičius, S.J. pašventina tunto vėliavą

Tunto pirmūnė ps. E. Šalčiūnienė kelia dvidešimtmečio gairę

Susipažinkime: Žemaitės draugovė!

Vaišės

HARTFORDE BALANDŽIO MĖNESI, LAUKIAME SVEČIŲ

Lietuvoje išaugusių ir šiame krašte atsidūrusių sesių pastangomis, 1949-1950 metais Hartforde, Conn. buvo įkurta pirmoji skiltis - "Vaidilutės". Su ilgesiu ir karšta tėvynės meile išiešta liepsnelė keliavo besikeičiančių sesių rankomis, kol, pagaliau, pateko į steigėjų dukterų rankas, kurios šiuo metu sudaro daugumą. Per 20 metų būdama Šatrijoje, giliai džiaugdamasi galiu paliudyti sesių rūpestį išaugoti tą liepsnelę, kuri štai ir šiandien skaisčiai tebešvyti, vis pritraukdama naujų "vaidilūčių" į savo židinį.

Jubiliejinus metus praėjusį rudeniį pradėjome su dviem šukiais: "Sese, stropiau būdėk tėvynei ir skautybei, skirdama joms daugiau savo laisvalaikio" ir "Sese, pažink save ir susirask sau kelią dviejų kultūrų sankryžoje. Kad tai įgyvendintume, priėmėme visiems metams įtemptą darbo programą, kurią iki šiol sėkmingai vykdome.

Trys sesės - Laima Dapkutė, Rūta Jurkevičiūtė ir Birutė Zdanytė - įsijungė į šeštadieninės mokyklos darbą. Regina Aleksandravičiūtė pasiėmė paukštytes, paruošti jas išodžiu. Liucė Zdanytė, gavus motinų pritarimą, susirinko berniukus iki 6 metų ir linksmonių sueigomis ruošia kandidatų vilkams. Virginijos Aleksandravičiūtės rūpesčiu sudarytas bažnytinis chorėlis, kuriskasantrą sekmadienį gieda lietuviškų pamaldų metų F. Strolis giesmes. Rūta Jurkevičiūtė pasirūpino su šokėjų grupe aplankyti vietos ligonines. Sesės Virga Aleksandravičiūtė, Vida Kovaitė ir Karla Iankė Bostono darbelių kursas, gi dabar skautės su įvairiais darbeliais ruošiasi Kaziuko Mugei, kurių vyks kovo 8 d.

Vykstant Naujosios Anglijos amerikiečių skaučių suvažiavimui, sesės pasirūpino ten pasirodyti su lietuviškomis dainomis, šokiais ir supažindinti su lietuvaite skaute. Iki vasaros numatoma daugiau panašių pasirodymų svetimiesiems.

Vyr. skautės kandidatės kas šeštadienį praveda pavyzdines sueigas paukštytėms ir skautėms

Dalis Hartfordo sesių

(kiekviena po 4 sueigas), o dukart per savaitę vakarais turi kitas sueigas - tautinių šokių ir saviuoklos. Visuose sesių reikaluose budi ir padeda skaučių vadovės ps. G. Aleksandravičienė, s. D. Banevičienė, ps. B. Zdanienė ir ps. A. Seimininkienė.

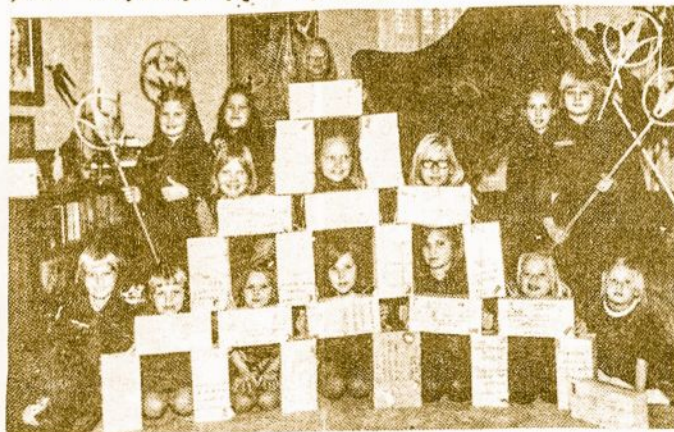
Savęs pažinimo subrendimo programai vadovauja v.s. K. Marijošienė. Čia sesės pasirenka išstudijuoti kokią temą ar perskaityti knygą. Paruošusios, referuoja skautėms, šios išklausiusios reiškia savo nuomonę, kelia klausimus. Su dideliu susidomėjimu nagrinėtos knygos: Rūkienės "Vergijos kryžkelės", Armonienės "Palik ašaras Maskvoje", Daubaro "Geležinei uždangai nusileidus", "Duonos bieškančios" ir Pūkelevičiūtės "Aštuoni lapai". Ne tik knygas skaičiusioms, bet ir klausytojoms išryškėjo jų tėvų nuo Lie-

tuvos atsiskyrimo laikotarpis, išryškėjo, kodėl tiek daug yra lietuvių išeivijoje, kaip atsirado partizanai, ką reiškia "Geležinė uždanga". Pastudijavę šį liūdnąjį mūsų laikotarpį, toliau prieisime prie skautės asmenį liečiančių klausimų.

Šalia diskusijų savo tarpe, tikimės prelegentų ir iš kitur. Vasario mėnesį kun. St. Yla sutiko atvykti ir svarstyti temą "Kaip surasti save dviejų kultūrų įtakoje".

Taip švenčiame 20-sius metus. Iškilmingas minėjimas numatomas balandžio 4-5 dienomis, šaukiant skaučių ir skautų suvažiavimą Hartforde. Būtų nepaprastai malonu, kad atvyktų visos ir visi, čia skautavę, iš kurių perėmę žėrinčią lietuviškos skautybės liepsnelę, rūpestingai kurstome.

v.s. K. Marijošienė

Toronto
Šatrijos
Tunto
paukštytės
Kalėdoms
pasiuntė
21 siuntinėli
indėnų
vargšams
vaikams

DARBŠČIOS "GILANDOS" SESĖS

"Kernavės" skaučių tunte (Chicagoje) 1969 m. rugsėjo 21 d. įsisteigė vyr. skaučių būrelis, pasivadinęs "Gilandos" vardu; jį sudaro 12 vyr. skaučių. Visos jos - bebaigiančios aukšt. mokyklą, gi vyr. skautės išodį davusios praėjusią vasarą. Keletas šių sesių eina pareigas tunte: Z. Barmutė, R. Butikaitė, J. Kupcikevičiūtė, A. Pavilčiūtė, Gr. Vindašiūtė. Būreliui vadovauja ps. I. Kerelienė.

Kas mėnesį "Gilandos" vyr. skautės renkasi į sueigas, kuriose pačios pasirinkusios kokią nors aktualią šiandieninio gyvenimo temą, "apvaliojo stalo diskusijų" būdą ją nagrinėja, pvz., "Moratorium" temą. Tokios diskusijos lavina jas dvejopai: skatina domėtis, sekti aplink mus vykstančius gyvenimo įvykius ir padeda lietuviškam minčių išreiškimui.

"Gilandos" būrelio sesės labai aktyvios ir kitoje lietuviškoje veikloje, dažnai matomos įvairių parengimu talkoje; jos gerai susipažinusios su lietuviško gyvenimo reikalais ir rūpesčiais. Praėjusių metų lapkričio mėn. Čikagoje įvykusiame "Holiday Folk Fair" tautybių festivalyje šio būrelio sesė Laima Plačaitė buvo išrinkta šventės karalaite. Jos išrinkimu visos būrelio sesės didžiavosi.

Atlikdamos Kalėdų švenčių gerąjį darbą, kartu su Lietuvos Dukterų dr-jos narėmis jos aplankė senelius, gyvenančius Oak Forest pieglauroje, apdalindamos juos dovanėlėmis, pradžiugindamos sveikinimais ir jaunatvišku šypsniu.

Tunto suruoštos bendros Kūčiose "Gilandos" būrelio sesės atliko dalį programos, pačios parinkdamos tikrai gražius eilėraščius; juose tiek daug meilės tėvynei, senoms brangioms mūsų tradicijoms. Nuoširdžiai jie buvę padėklamuoti; dar nuoširdžiau plaukė jų giedamos giesmės, kurias dvi sesės palydėjo gitaromis. Atlikta programos dalis visus sužavėjo - jau vien jaunimo pastangos vyresniuosius visada džiugina.

Malonu stebėti gražią būrelio veiklą; linkėtina, kad šio būrelio sesės ją ir toliau nenutrūkstamai tęstų, įprasmindamos žodžius, tartus duodant vyr. skautės išodį.

Naujosios vėliavos šventinimo iškilmės Philadelphijoje, Žemaitės d-vėje. Kairėje kūmai: v.sk. Darija Dragūnienė ir sk. vytis Henrikas Savickas. Viduryje: draugininkė ps. Viktorija Norvaišienė, dešinėje: šv. Andriejaus parapijos klebonas kun. J. Degutis. V. Gruzdžio nuotr.

NEW YORKO AKIMIRKOS

Šiame mieste ir vėl atgaivinta skautų vyčių "Perkūno" draugovė. Draugovėje veikia būrelis sk. vyčių ir būrelis vyčių kandidatų. Savo sueigas jie šaukia Kultūros Židinyje, New Yorke.

Paskutinėje d-vės sueigoje, įvykusioje sausio 10 d., sk. vyčiai turėjo svečią, fil Vytautą Čėsna, kuris praėjusiais metais atliko didelę kelionę aplink pasaulį. Čia broliai pamatė jo suktą filmą Siame ir kitose vietose.

* * * *

ps. Rita Baraitė "Kernavės" tunto sesių apdovanojama kraičio skrynai jai suruošto priešvestuvinio mergvakario metu.

Kalėdų antrą dieną New Yorko vyr. skaučių "Aušros" d-vė suruošė pasilinksminimą - šokius Tėvų Pranciškonų Kultūros Židinyje, Highland parke, N.Y.

Vakaras praėjo linksmoje, skautiškoje nuotaikoje.

* * * *

Atlanto Rajono vyr. skaučių ir skautų vyčių slidinėjimo savaitgalis sausio 31 - vasario 1 d.d., "Rota" latvių namuose, Tannersville, N.Y. Šioje apylinkėje randasi žinomos slidinėjimo vietos - Hunter Mtn., Scotch Valley, Bel-leayre ir kt.

B. K.

PIRMIEJI LINKĖJIMAI "SKAUTŲ AIDUI", pasirodę spaudoje gruodžio - sausio mėn.

o Linkime sėkmės per pasaulį keliaujančiam "Skautų Aidui". ("Skautų Veiklos" skyrius Kanados lietuvių savaitraštyje "Tėviškės Žiburiuose").

o Kur naujasis "Skautų Aidas" ir persikeltų, linkėtina jo būsimiesiems darbuotojams "Skautų Aidą" vesti tuo pačiu ligšioliniu tiesiu lietuviškosios skautybės keliu, kaip oficialų Liet. Skautų S-gos organą, leidžiamą LSS Tarybos Pirmijos. ("Mūsų Skautijos" skyrius "Naujiųjų" dienraštyje, JAV).

o "Skautų Aidui" ir redaktoriui ilgiausių metų ir sėkmės. ("Skautybės Kelio" skyrius "Draugo" dienraštyje, JAV).

KALEDINĖS
NUOTAIKOS
"NERINGOS"
TUNTE
CLEVELANDE

jaun. skautei R. Ridelytei
davus išodį užriša kakla-
raištį tuntininkė
s. N. Kersnauskaitė

vyr. skautės D. Kavaliūnaitė
ir I. Laurinaitytė skambina
gitarom ir dainuoja

Kalėdų senelis -
skautas R. Vasiliauskas
dalina dovanas

Jaunesnės skautės žaidžia

Visos nuotraukos
V. Bacevičiaus

PIRMOS KŪČIOS ŠIDNĖ JUJE

Gruodžio 21 d. Sydnejaus (Australijoje) "Aušros" tunto broliai ir sesės pirmą kartą susirinko bendrom Kūčioms, paruoštom vyr. sesių. Kūčios pradėtos dvasios vadovo, s. kun. P. Butkaus malda. Paskui jaunieji ragavo jiems nepažįstamus lietuviškus Kūčių valgius, džiaugėsi jų pačių puošta eglute ir simbolinėmis dovanėlėmis.

Nors vietų Bankstowno lietuvių Dainavos namuose buvo apšiai paruošta, bet susidomėjimas skautiškomis Kūčiomis buvo toks didelis ir atsilankiusių tiek daug, kad teko pristatyti dar kelis stalus.

Kūčias paruošė skautų rėmėja, sesė A. Jablonskienė, talkinama p. O. Sankauskienės ir vyr. skaučių Šatrijos Raganos būrelis.

VADOVŲ KURSAI LITUANICOJE

Sausio 11 d. Litanicoje (Chicagoje) prasidėję skiltininkų kursai jau išsibėgėję visu smarkumu. Pašnekesiai, diskusijos, pratybos ir kiti programiniai dalykai vyksta kiekvieną sekmadienį Jaunimo Centre. Kursų programoje numatyta gvildinti skilčių sistemą, konkursų metodiką, sueigų vedimą, skilties knygvedybą, patyrimų programas ir kitus skilties dalykus.

Stovyklinio skautamokslio dalin įeina skilčių iškylos, kelių dienų išvykos, laužų programos, dainos ir žaidimai.

Kursų dalyviai bus supažindinti ir su LSS struktūra, jos tarp-tautine veikla, o taip pat su pasaulio skautų judėjimu. Skautiškų idealų sritis apima religinio ir tautinio auklėjimo dalykus, charakterio lavinimą, drausmės ir pavyzdingu momentus.

Kursų programą kruopščiai paruošė tunto skautų skyriaus vedėjas, ps. G. Plačas, o instruktoriais pakviesta visa eilė prityrusių skautininkų. Kursų pabaigtuvės pramanytos gegužės 31 d. Tą savaitgalį įvyks kursantų iškyla ir kursų baigmės sueiga.

Paukštytės kandidatės Rita ir Daiva Čekanauskaitės prie "Palangos" (Los Angeles) tunto sesių papuoštos eglutės

L. Kanto nuotr.

TUŠČIA KĖDĖ PRIE STALO KŪČIOSE NESANTIEMS

Los Angeles mieste, šv. Kazimiero parapijos salėje, gruodžio 20 d. Palangos tunto skaučių rūpesčiu ir pastangomis buvo su-ruoštos bendros lietuviškos Kūčios. Prie skoningai eglės šakomis, konkorežiais ir žvakutėmis papuoštų stalų susirinko 220 žmonių.

Sesė J. Koklienė trumpai paaikškino Kūčių vakaro tradicijas pravedė visą vakaro programą. Skautukės uždegė žvakes, kun. R. Kasponis sukalbėjo maldą, kurios žodžiais - mes daugiau turėtume melstis, ypač šiais laikais. Tuntininkė s. N. Grinienė padėjo kalėdinį paplotėlį prie tuščios vietos viduryje stalo, simboliškai prisimenant tuos brolius ir seses, kurių jau nebėra gyvųjų tarpe, taip pat ir partizanus bei vargstančius Sibire.

Mažosios skautukės, ps. R. Brazaitienės paruoštos, suvaidino "Ledinuką". Gražūs jų drabužėliai, gražūs lietuviškas žodžių tarimas ir didelis entuziazmas pakėlė visiems nuotaiką. Baigustradinę Kūčių vakarienę brolis Zelenis pravedė kalėdines giesmes.

Toliau vykęs šieno iš po staltiesės traukimas, lietuvių liaudies patarlių skaitymas (po kiekvieną lėkštę vis kitokia patarlė) pagyvinos visą vakarienę. Bet visų didžiausias dėmesio punktas - tai tradicinis Kūčių vakaro vaško liejimas... Didžiulės eilės susidarė, ypač mažųjų, kurie savo ateitį norėjo sužinoti. Daugumas iš jų pirmą kartą ši seną lietuvišką paprotį matė.

Šių Kūčių pasisekimas buvo didelis, nes daug darbo ir laiko įdėjo visos sesės.

Vienos rašė kvietimus, kitos darė šiaudinukus eglutei, visos bendrom įėgom puošė salę, stalus, ruošėsi programai. Ypač daug pasidarbavo visa Zelenių šeima, kuri beveik visą maisto tvarkymo atsakomybę nešė, švietimą tvarkė ir t.t.

Prieš pat Kūčias jaunieji vilkiukai, vadovaujami B. Dabšienės ir brolio Abelkio, aplankė senutes ligones, sugiedojo kalėdinių giesmių ir pakėlė ligonių šventišką nuotaiką. Skautės aplankė kelias neturtingas šeimas, nunešdamos maisto Kalėdų švenčių stalui.

V. I.

SUNKI NELAIMĖ IŠTIKO V.S. ANTANĄ KRAUSĄ

Vydūno gyvenimo ir raštų tyrinėtojas v.s. Antas Krausas smarkiai susirgo. Australijos lietuviai jį pažįsta, kaip vieną aktyviausių lituanistų, o mes - kaip vyresnįjį skautininką, "Skautų Aido" redaktorių Vokietijoje.

Šiuo metu v.s. Antanas Krausas yra gydomas Fitzroy ligoninėje, Melbourne. Gydytojai moko jį iš naujo vaikščioti. Prieš kelias savaites A. Krausą buvo ištikęs širdies priepuolis, iš kurio vėliau išsivystė paralyžinės komplikacijos. Yra vilčių, kad jis vėl atsistos ant kojų.

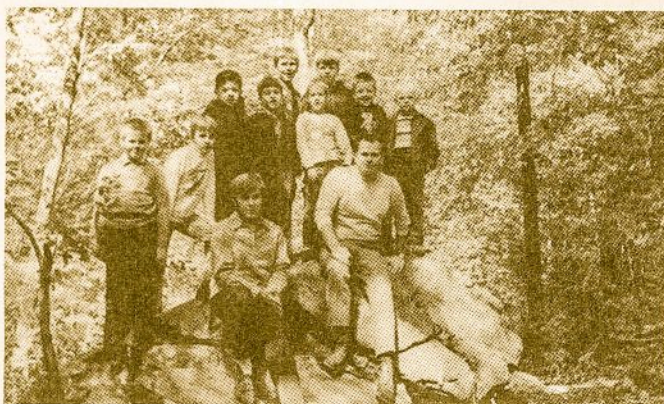
Gyvendamas Melbourne, A. Krausas visą savo energiją, o jos pas jį tikrai daug buvo, kreipė į lietuviškų knygų platinimą ir tal-kininkavimą savaitgalio mokykloms. Populiarindamas lituanistiką, jis dažnai lankydavosi įvairiose kolonijose su knygų parodomis ir paskaitomis. Jį prisimena ir Amerikos lietuviai, pas kuriuos jis lankėsi užpernai.

Elizabetho
paukštytės
su
draugininke
v.sl. A. Meilute

nuotr.
ps. A. Bartytės

New Yorko
vilkiukai
su
adj. Arūnu
Bitėnu ir
draugininku
v.sl. K. Matoniu

nuotr.
ps. G. Matonienės

Dalis
Elizabetho
"Palangos"
viet.
sesių
rudens
iškyloje
drauge
su N.Y.
vilkiukais

nuotr.
ps. G. Matonienės

buvo
iš br
su (i
nius

TEN, KUR "AUKURAS" LIEPSNOTO

Jau per pusmylį nuo stovyklos užgirdome kažką kalant. Na, - pagalvojome, - kūrimosi diena! Nors tokiais smūgiais kalant palapinių kuoliukus dar neteko girdėti ...

O Sydnejaus "Aušros" tunto stovyklavietėje (pakrikštytoje irgi "Aušros" vardu) sausio 2 d. darbas virte virė, nes kūrėsi "Aukuro" stovykla, sudaryta iš trijų pastovyklių: skaučių "Liepsnos" (vad. v.s. sl. L. Apinytė), skautų "Ugnies" (vad. s. v. pl. A. Valtas) ir jaun. skautų-čių "Kibirkštis" (vad. v.s. sl. J. Bogušaitė), kuriose stovyklavo apie 50 brolių ir sesių.

Iš stovyklos vadovų tik stovyklos viršininkas, s.v.v.sl. St. Sankauskas vyresnio amžiaus. Visi kiti vadovai - jauni skautai vyčiai ir vyr. skautės. Gal dėl to ir stovyklos nuotaka buvo tokia gyva ir jaunatviška: per dienas skambėjo juokas ir dainos, nors dykinėti laiko nebuvo - kiekviena dienos minutė buvo užimta. Per pirmąsias porą dienų reikėjo padaryti stovyklos įrengimus: vėliavų aikštę sukryžiumi ir aukuro, stovyklos vartus ir daug kitų, tik skautui žinomų ir reikalingų įtaisų. Vėliau, užsiėmimų metu, buvo ruošiamasi iš patyrimo laipsnių programų, o ypač daug sesių ir brolių stengėsi papildyti savo specialybių bagažą; populiariausios iš jų - virėjo, laužavedžio, tautinių šokių šokėjo, plaukiko.

Kasdien buvo skiriama laiko ir žaidimams, kuriuos pravesdavo v.s.p. D. Adomėnaitė.

Stovyklautojai leido savo laikraštį, pavadintą "Žarijų" vardu. Jį redagavo kolegija, susidedanti iš s.v. sl. A. Laurinaičio (red.), v.s.p. E. Žižytės ir v.s. sl. L. Apinytės. Laikraščio, berods, išėjo 3 numeriai.

Religiniu stovyklos gyvenimu rūpinosi dvasios vadovas, s. kun. P. Butkus, kuris po ištikusios nesėkmės (išsukta koja), nors ir pasiramsčiuodamas lazdele, rado laiko ir galimybių kelis kartus at-

vykti į stovyklą, atlaikyti šv. Mišias, pasakyti gražius, uždegančius pamokslus, praveisti religinius pasnokesius bei paegzaminuoti seses ir brolius iš religinių programų.

Vienas maloniausių stovyklos dienų epizodų, ypatingai, kai temperatūra pakildavo virš 90° F, būdavo maldymasis Jurgio (George River) upėje, vyr. skaučių bei sk. vyčių priežiūroje. Tuo metu taip pat buvo pravedami vandens žaidimai bei plaukiotojo specialybės egzaminai.

Virtuve rūpinosi nenuilstanti "Aušros" tunto bičiulė, sesė Aldona Jablonskienė, talkinama p. O. Sankauskienės. Sesė Aldona ne tik vedė visą ūkio skyrių, ji rado laiko ir jaunoms virėjomis ruošti. Visa eilė sesių atliko praktiką virtuvėje ir buvo jos egzaminuotos. Už skaniai gaminamą maistą ir jaunųjų supratimą, ji buvo praminta "Mama", - niekas stovykloje į ją kitaip nesikreipdavo.

Vyko stovykloje ir pažangumo konkursas, į kurį įėjo drausmingumas, pasipuošimai aplink palapines, laužų pasirodymai, dainos ir daug kitų dalykų. Konkurso komisijos nariai švaistėsi pieštukais ir bloknotais kaip kardais, žymėdami stovyklautojų gerus ir blogus darbus ...

Idomiausias kiekvienos dienos raškas, aišku, būdavo vakariniai laužai, ypač, kad juos šimet buvo galima kurti (Australijos sąlygose laužų kūrimas miške ne visuomet yra įmanomas dėl gaisrų pavojaus). Laužų pravedimu rūpinosi sesė v.s.sl. L. Apinytė, bet pačius laužus paeiliui vedė visi vyr. broliai ir sesės. Daugumas jų buvo praveista labai gerai. Pora kartų, po trumpo laužo, buvo suruošti stovykliniai pasilinksminimai, kur, grojant stovyklos orkestrui, net cementinės valgyklos grindys linko, trenkiant smagią polkutę ir "bitute, pilkoji"! ...

Penktadienio naktį smarkiai pulkavosi aplink stovyklą būrys vyčių. Kas, kaip, kodėl - niekam ne-

Šeštadienį, sausio 11 d. - vakarinio vėliavos nuleidimo metu viena sesė davė skautės išžodį. Ta proga per tuntininko išakymus paaiškėjo, kad visa eilė brolių ir sesių pakilo į aukštesnius patyrimo laipsnius, o dar daugiau jų įsigijo naujų specialybių. Stovykloje vykusį pažangumo konkursą laimėjo "Bebrų" skiltis (skilt. - E. Karpavičius), antrą vietą išnešė "Skrudžių" skiltis (skilt. - E. Kiverytė). Laimėjusioms skiltims buvo įteiktos s. T. Rotco, v.s. sl. L. Apinytės ir tunto skirtos dovanėlės.

Vakare įvykęs didysis laužas buvo labai "triukšmingas" - mat, atskubėjus staigiai audraiteko laužą kurti valgyklos kiemelyje, o visiems dalyviams susispausti po valgyklos stogu - perkūno "būgnai" užgaudė tikrai šaunų užbaigiamąjį maršą ... Laužavedžiai vis tik nenusiminė, bet užsimetę lietpalčius vedė ir toliau dainas, krėtė šposus, skaitė stovyklos laikraštį, viską užbaigdami darnia "Ateina naktis" giesme.

Pirmadienio, (1-12), rytas buvo labai gražus ir karštas, bet liūdnas!.. Jaunesnieji daugumoje jau buvo išvykę namo praėjusią naktį. Stovykloje liko tik būrys vyresniųjų - pionierių. Virto viena pokitos palapinės, lankstomos, pakuojaamos į sunkvežimio priekabą.

Ne vienos sesės akys sumirgėjo ašarėlė. 14.00 val. pastutinį kartą užpučiama aukuro liepsnelė, nuleidžiamos vėliavos - sudiev, stovykla! O mes sukame Sydnejaus link - pas tėvučius.

* * * *

Užmiršau pasakyti!.. Ne, ne palapinių kuolus taip garsiai kalė skautai pirmą stovyklos dieną; tai skautų tėvų komiteto nariai p.p. Jablonskis ir Antanaitis užtiesė dar vieną stogo galą virš stovyklos valgyklos ir dušų...

Teko girdėti, kad stovyklą Melbourne apylinkėse buvo suruošęs "Džiugo" tuntas, o Geelong'e - "Šatrijos" tunto broliai ir sesės. Kaip jiems sekės - gal jie patys papasakos.

Vyt. Šiaurys